

ҲАСАНБОЙ ҒОЙИБ

**ИШҚИМ КЎЧАР
ЮЛДУЗЛАРГА**

Душанбе
“Шоҳин-С”
2023

ББК 84 узбек 75 (2 узб.)+78.1
F-28

Мухаррирлар
Одил Икром, Ҳофиз Мирзо

Ҳасанбой Ғойиб

Ишқим кўчар юлдузларга. – Душанбе: «Шоҳин-С»,
2023. - 228 с

Ҳасанбой Ғойибнинг шеърлари мавзу, оҳанг, тасвир ва ифода услуби билан ўзига хос жиҳатларга эга.

Шеърдан шеърга фикр ва туйғулар тасвирининг ранг - баранг баёни эркин парвоз этар экан шоир рухий оламини янада ёрқинроқ очиб боради.

Шоир ижоди яна шуниси билан аҳамиятлики, унда эзгулик, муҳаббат ва адолат тушунчалари устувордир.

ISBN 978-99985-84-35-1

© Ҳасанбой Ғойиб, 2023.

БИР ИНСОННИНГ ФАРЗАНДИМИЗ

ШОҲ ИСМОИЛ СОМОНИЙ МАҚБАРАСИ ҚОШИДА

Роббим, қабул айла зиёратимни
Дилдаги ниятим Ўзингга аён.
Эътиборга олгин риёзатимни
Қалбимни буриб қўй хидоят томон.

Роббим, шу масканда сендан сўрайман,
Пайғамбарзоданинг ҳаққи, хурмати:
Мен ожиз қулингга ато айлагин
Ҳар икки дунёда яхши ҳаётни.

Роббим, шу улуғ зот барокатидан
Бизларга ғайрату шижоат бергин.
Ато эт бир зарра заковатидан,
Сабру қаноат ва матонат бергин.

Роббим, қабул айла марҳаматинг – ла
Дилдаги илтижо - муножотимни.
Жаннатдан макон бер иноятинг - ла
Яхшилар сафига ёзгин отимни.

Роббим, ота - онам - икки тоғимни
Раҳматингга олгин, руҳларин шод эт.
Арит изтиробим - дилда доғимни,
Сўнгги манзилларин Ўзинг обод эт.

2021 йил Бухоро шаҳри

МИР АЛИШЕР НАВОИЙ

1

Ишқ барқидан тушди менинг жонимга ўт,
Жон недур ки, тушди хонумонимга ўт.
Навоийни мутолаа айлаб эрдим,
Ҳоқим ўлди ҳар лаҳза - ю онимга ўт.

2

Васл умиди юрагимни ғарқ айлади,
Умидсизлик вужудимни тарк айлади.
Ёр сингари ёлғизлигин нажот йўлин
Англаб етгач, Ёр ҳам мени дарк айлади.

3

Ҳам тану ҳам жондан мурод: - Ёр васлидир,
Бу ғанимат ондан мурод: - Ёр васлидир.
Рўзи Маҳшар: - «Мақсадинг не?»,- деб сўрсалар,
Мен дегайман, чекиб фарёд:- Ёр васлидир!

2010 йил

БИР ИНСОННИНГ ФАРЗАНДИМИЗ

Томиримда боболарим қони жўшар,
Тожик, қозоқ, қирғиз, туркман менга ўхшар.
Олтин бешик - она - Ерни сайр этсам,
Кенгликлари илҳомимга илҳом қўшар.

Она - замин, бағринг сенинг бийдай кенгдир,
Барча эллар оға-ини, бирдир, тенгдир.
Камситмагин бир - бирингни: - "Кимсан?" - дея,
Юрагингга "Бирмиз" деган ўйни сингдир.

Ўзга элни камситмоқлик бизга ётдир,
Бир инсоннинг фарзандимиз Одам отли.
Нух пайғамбар уч ўғлидан тарқалгандир
Ер юзида яшаётган одам зоти.

Ғойиб кўнгли ёздек яшнар ширин сўздан,
Тилагимдир ёш оқмасин ҳеч бир кўздан.
Тангрим ўзи ёрлақасин ҳар бандани,
Умр кўрсин ошиб саксон, тўқсон, юздан!

2019 йил

ПАЙВАНДЛИК

Икки эл пайванди - банди гўзалдир,
Ширу шакар тили - қанди гўзалдир.
Жомий, Навоийдек улуғ зотларнинг,
Доно насиҳати - панди гўзалдир.

2018 йил

БИРЛАШГАН ЭЛЛАР

*Қондош ва жондош бўлмиш тожик
ва ўзбек халқлари дўстлиги шарафига*

Бирлашган эллар доим шод бўлар, масрур бўлар,
Кўкси тоғ, юзи ёруғ, сарбаланд, мағрур бўлар.
Ҳар амалда пешқадам, оламга машхур бўлар,
Эл дардини англаган ўғлонларга тасанно,
Ҳақ йўлини танлаган инсонларга тасанно.

Аҳил элга Тангри ҳам сорбон ато айлагай,
Манзилга етмоқ учун карвон ато айлагай,
Юлдузни урмоқ учун нарвон ато айлагай.
Эл дардини англаган ўғлонларга тасанно,
Ҳақ йўлини танлаган инсонларга тасанно.

Юз йиллик армонлар ҳам унут бўлиб кетгайдир,
Кечиримли юракнинг захми ҳам тез битгайдир,
Иноқ бўлсалар эллар, муродига етгайдир.
Эл дардини англаган ўғлонларга тасанно,
Ҳақ йўлини танлаган инсонларга тасанно.

Элга қувонч бахш этган давронлар омон бўлсин,
Ватанни обод этган боғбонлар омон бўлсин,
Юрт тинчлигин посбони - ўғлонлар омон бўлсин.
Эл дардини англаган ўғлонларга тасанно,
Ҳақ йўлини танлаган инсонларга тасанно.

Шу табаррук тупроқда бордир боболар изи,
Кўринмас оламлардан бизга тикилган кўзи,
Ҳасанбекнинг дилида бор сизга айтар сўзи:
– Эл дардини англаган ўғлонларга тасанно,
Ҳақ йўлини танлаган инсонларга тасанно.

2018 йил 19 август

ИККИ ТИЛЛИ БИР МИЛЛАТ

Айтгин яна қаерда бундай ҳолни кўргайсан,
Гарчи тили бошқадир, бир хилдир урфу одат.
Иккисини кўрганда, эгизак деб ўйлайсан
Исми жисмига монанд икки тилли бир миллат.

Азалдан бир Ватанда аҳил бўлиб яшаган
Дўстликнинг кучи билан яратган буюк давлат.
Гар ҳамла қилса душман, бирга янчиб ташлаган
Бирлик туфайли ғолиб икки тилли бир миллат.

Юлдузларга бўй чўзган боқиб дунё тоmidан
Бир-бирини камситмоқ - бизга ёт бўлган иллат.
Таълим олган Навоий ўз устози Жомийдан,
Узтоз шогирд азалдан икки тилли бир миллат.

Насиб этса, кўп йиллар бирга умр кўргаймиз,
Аждодлар меросини асрамоқ бизга суннат.
Озод, эркин Ватанда катта тўйлар қилгаймиз,
Доимо бор бўлгаймиз икки тилли бир миллат.

2002 йил 9 феврал

БИРИ - ҚУЁШ, БИРИ - ҲИЛОЛ

Шоир бўлиш ёшлигимдан орзум бўлди,
Ёзганларим ўз дардларим, арзим бўлди.
Назар солсам эл ҳам менга дарддош экан,
Эл дардини куйлаш олий қарзим бўлди.

Улуғ бахтни насиб этди менга ҳаёт,
Икки элнинг муҳаббати бўлди қанот.
Гоҳ ўзбекча, гоҳ тожикча тилда баёт,
Куйлаб яшаш менинг ҳаёт тарзим бўлди.

Юрагимда туйғуларим сувдек зилол,
Қутлуғ бўлсин икки элга хур истиқлол!
Бири агар қуёш бўлса, бири - ҳилол,
Икки элнинг мадҳин куйлаш қарзим бўлди.

2011 йил 20 ноябр

ТИНЧЛИК КУЙЧИСИ

*Устоз Мирзо Турсунзода¹ таваллудининг
100 йиллигига бағишланади*

Тоғлар салтанатин бир гўшасида
Қаратоғ аталмиш гўзал дара бор.
Шу дара бағрида мавжланиб оққан
Камруд деб аталмиш гўзал дарё бор.
Жўшқинлик истасанг дарёга боққин,
Улуғлик истасанг боққин тоғларга,
Гўзаллик истасанг, Қоратокқа бор,
Тоғлари туташиб кетмиш боғларга.
Хайқириб оқаркан бу азим дарё,
Тоғлар ҳам хайратла унга боқади.
Навқирон ёшликнинг рамзидек дарё,
Мавжли тўлқинлари дилга ёқади.
Зилол сув, соф ҳаво, сеҳрли дара
Чарчаган руҳимга ҳаёт бахш этар.
Мени чулғаб олар ширин хотира
Хаёлим боғида мозий акс этар.

¹ Тожик шоири, Тожикистон қаҳрамони.

Буюк зот юз йилда келар дунёга
Юзга кирибдилар мухтарам инсон.
Агар ҳақиқатни сўзласам, дўстлар,
Мирзодек шоирни кам кўрган жаҳон.
Гарчи шоирлар бор, бордир олимлар
Ҳеч ким унинг каби этмади парвоз.
Озодлик истаган мазлум халқларнинг
Дуосин олгандир хушзабон устоз.
Улуғ эди, шоир шахси бетакрор.
Олам дарди билан яшайди мангу.
Истаги одамзод бўлмасин афгор,
Озод бўлсин қуллик кишанидан у.
Кезаркан Осиё, Африка бўйлаб,
Тинчлик ва дўстликни мадҳ этиб юрди.
Шоирнинг барҳаёт ғояси билан
Оламга танилди тожиклар юрти.
Бугун ҳам бизларга раҳнамодир у,
Сулҳу ваҳдат, дўстлик бош шиоримиз.
Эзгулик яшаган юрт бўлгай мангу,
Гуллаб яшнагайдир хур диёримиз!

2010 йил 5 феврал

УСТОЗ ЎЛМАС ЖАМОЛҒА

Қондош элнинг қадр топган ўғлонисиз, азиз устоз,
Одамийлик бўстонининг боғбонисиз, азиз устоз.

Дилингиздан таралгайдир маърифатнинг шуълалари,
Нафис назмий салтанатнинг султонисиз, азиз устоз.

Истагимдир яна йиллар шу гулшанда жавлон уринг,
Девонлардан кўнгилларга бузиб бўлмас кўрғон қуринг.

Ширин ҳаёт «Сурур»идан доим «Масрур» бўлиб юринг,
Сиз миллатнинг ифтихори ҳам шонисиз, азиз устоз.

2009 йил

¹ Ўзбекистонда туғилиб, Тожикистонда яшаб ижод қилган шоир.
“Чор девон” соҳиби.

ЭЛ ЁДИДА ЯХШИ НОМИНГ ҚОЛСА БАС

Боболардан эшитганман бир дуо:
– Бошинг омон, имонинг бут бўлса бас.
Инсонларга яхшилиқни кўр раво,
Эл ёдида яхши номинг қолса бас.

Не зотларни кўриб келган - бу дунё,
Армонларга тўлиб келган - бу дунё,
Гулдек яшнаб, сўлиб келган - бу дунё,
Сен туфайли шодликларга тўлса бас.

Умр недир, ўткинчи бир неъматдир,
Аммо унинг баҳоси кўп қимматдир.
Қадрига ет умр тенгсиз давлатдир,
Давлатингдан элу юрт наф кўрса бас.

Унутмагин ўз тилинг, ўз элингни,
Суянчиқ бўл - Тангри берсин йўлингни!
Ғойиб шоир дуога оч кўлингни:
– Ватан обод, миллат боқий бўлса бас!¹

2022 йил 4 январ

¹ Ўзбек адиби устоз Нурали Қобул мисраси.

ИШОНЧ ВА МЕҲРДАН УСТУВОР ДУНЁ

Меҳру муруввату хайру саховат,
Асл мардларга хос гўзал хислатдир.
Ҳожати бўлганга айламоқ рағбат,
Мўъмин кишиларга мерос суннатдир.

Асл мақсад: Ҳақнинг ризосин топмоқ,
Дунё бизлар учун имкон, фурсатдир.
Азалийдир инсон ризку рўзи ҳам
Лойиқ яшаб ўтмоқ кўп машаққатдир.

Инсонни Ҳақ лойдан бунёд айлади,
Қодир қутратила, бу бир санъатдир.
Оламга халифа этиб сайлади,
Демак, инсон қадри жуда баланддир.

Ишонч ва меҳрдан устувор дунё,
Роҳат, хотиржамлик катта давлатдир.
Гўзал туйгулардан бўлмай Мосуво,
Аҳил яшамоқлик чин саодатдир!

2016 йил

ВАҲДАТ КУЙИ ТАРАЛГАН ЮРТ

ТОЖИКИСТОН

Ваҳдат куйи таралган юрт, Тожикистон.
Оқ ниятдан яралган юрт, Тожикистон.
Дилдошлик ва ягоналик - шиоримиз,
Олам аҳли тан олган юрт, Тожикистон.
Ҳаёт асли синовлардан иборатдир,
Тинч ва тотув яшамок ҳам саодатдир.
Қутлуғ бўлса кўнгилдаги орзу, ният,
Рӯёби ҳам Яратгандан башоратдир.
Бугун элнинг юрагида яшар тинчлик,
Катта - кичик тилагида яшар тинчлик.
Яқдиллик ҳам элнинг буюклигин рамзи,
Мард ўғлонлар билагаида яшар тинчлик.
Эй она - юрт, кўрай бахту камолингни,
Аллоҳ асло кўрсатмасин заволингни,
Бирлик, дўстлик диёри бўл сен доимо,
Ватан аҳли кўрсин ёрқин жамолингни.

2010 йил 16 феврал

ШУ АЗИЗ ЮРТ

Туғилган юрт она каби азизлигин
Дилдан туйиб яшамоқ ҳам матонатдир.
Ватан учун хизмат қилсанг чин юракдан,
Ерда босган ҳар қадаминг зиёратдир.

Маърифатли бўлсин, дея она - элим,
Заҳмат чексанг ўлмасин, деб она - тилим.
Юрагингни кесиб ўтса Ҳақнинг йўли,
Ҳар нафасинг, ҳар бир онинг ибодатдир.

Эй ватандош, шу азиз юрт - Тожикистон,
Барчамизга жондек азиз, қутлуғ макон.
Кел, яшайлик шу Ватанда аҳил, омон,
Аҳиллик ҳам Яратганга итоатдир.

2010 йил

ВАТАН ИФТИХОРИ

Ватан, сенинг бир кафт тупроғинг
Алишмасман сийму олтинга!
Ҳар бир гиёҳ, ҳар бир япроғинг
Болаликдан сирдошдир менга.
Ватан, сенинг соф ҳаволаринг
Менга она меҳридек суюк.
Нурдек шаффоф, зилол сувларинг
Биҳиштдаги Кавсардек буюк.
Ватан, сенинг пок муҳаббатинг
Дилимга жо туғилган ондан.
Дунёга кўрк берар келбатинг
Азиздирсан мен учун жондан.
Ватан, сенинг ҳар бир саҳифанг,
Юрагимда бир-бир очилар.
Бир кафт тупроқ–энг ноёб тухфанг,
Ўлсам қабрим узра сочилар.

2001 йил

ВАТАН

Ватан - менинг қалбимдаги зорим ўзинг,
Бу дунёда топган давлат, борим - ўзинг.
Қайга бормай, ёдинг мени тарк айламас,
Сен - ягона, менга ҳамдард, ёрим ўзинг.

Ҳар заррангни тавоф этгум юзларимга,
Ҳар гиёҳинг тўтиёдир кўзларимга.
Шукроналар айтгум нону тузларингга,
Ватан - менинг илҳом берган торим ўзинг.

Сен онамсан, алла айтиб оқ сут берган,
Сен отамсан, менга мангу ҳаёт берган.
Сен дўстимсан, жигаримсан бирга юрган,
Ватан - менинг қатордаги норим ўзинг.

Сен бордирсан, менга ўзга бахт керакмас,
Сенга содиқликдан ўзга аҳд керакмас.
Бир кафт тупроғингдан ўзга тахт керакмас,
Ватан - менинг шоним, номус - орим ўзинг.

2002 йил

ТОЖИК ТИЛИ ҲАҚИДА

Дунёда тиллар кўп, гўзал ва жозиб,
Барчасин ўрганмоқ эрур ноимкон.
Гўзал сатрларни битсинлар дея,
Шу тилни яратди биз учун Яздон.

Қанча шоҳ асарлар нақшланмишдир
Шу тилда тарихнинг китобларига.
Ҳофиз ғазаллари илҳом бермишдир
Донишманд Ҳете¹нинг хитобларига.

Озод жаранглайди бугун Ватанда,
Унинг садосидан хушдир ҳар оним.
Ғойиб чин юракдан таманно этар:
Оянданг бор бўлсин қутлуғ забоним!

2011 йил 30 сентябр

¹ Олмон шоири.

РОЗИ ДИЛ

Ватан, бағрингдаги пинҳон ганжларинг
Жисму жонимизга бергайдир қувват.
Хурлик истаб чеккан озор, ранжларинг
Бекорга кетмади – келди хуррият.
Аммо юрагимни ўртар бир ҳадик,
Қандай сарф этипмиз ушбу қувватни?
Юракнинг тубида асрай олдикми
Истиклол аталмиш улуғ неъматни?!
Ватан, аждодларнинг хоки туфайли
Жаннатга айланган гўзал бўстони.
Кун келиб, бир сиқим тупроғинг бўлиб,
Розийдим бағрингга қўшилса жоним.
Мен сендан ҳеч нарса тама қилмасман,
Онамсан – пойингга садқадир бошим.
Баъзан сенга қараб хўрлигим келар,
Кўзимдан қон бўлиб сизилар ёшим.
Ҳали қанча заҳмат чекмоқ керакдир,
Қутулмоқлик учун тўсиқ, ғовлардан.
Минглаб фарзанд керак Темурмаликдек-¹
Ҳимоя қилмоққа сени ёвлардан.
Уқдирмоқ бўламан ўғил, қизимга
Сени дилдан севмоқ кераклигини
Агар зарур бўлса, Ватан сен учун
Ҳатто, жондан кечмоқ кераклигини.

¹ Чингизхонга қарши курашган тожик миллий қаҳрамони.

Аммо сўз топмасман баён этмоққа,
Дилимни ўртаган қайғуларимни.
Яна қирқ йил керак сингдирмоқ учун
Қирқ йилда етилган туйғуларимни.
Тунлар қочиб кетар кўзимдан уйқу,
Бўғзимга тикилиб келар фарёдим.
Менинг етти пуштим яшаган юртда
Озод яшармикан етти авлодим?!
Осмонга тикилиб ётаман ўйчан,
Нечоғ оғир ожиз яшаб етишлик,
Ёдимга тушади зафар истар чоғ,
«Инна фаттахна»-ни такрор этишлик.
Руҳим енгил тортиб, кўнглим ёришиб,
Таҳорат олгали аста тураман.
Тунда ўқилажак «Таҳажжуд»¹дан
Ватан, бахтинг сўраб дуо қиламан.

2012 йил 12 январ

¹ Тунги намоз.

Ватан - аждодлардан мерос бир қалъа,
Мозий ҳам ўзгармас яхши билингиз.
Беҳуда сафсата, гийбатдан кўра,
Сиз ҳам бу қалъага бир ғишт кўйингиз.
Аждодлар руҳини сиз чирқиратманг,
Улар шуҳратига тарих гувоҳдир.
Ўтганлар ҳаққига ёмон сўз айтмоқ,
Тангри огоҳ этган азим гуноҳдир.

2003 йил

ЯХШИ НИЯТ - ЯРИМ ДАВЛАТ

– “Яхши ният - ярим давлат”, - дейдилар,
Яхши ниятларга тўлсин дилимиз.
Ҳар янги кун бизга бахт олиб келсин,
Нурли, равон бўлсин ойдин йўлимиз.

– “Яхши ният - ярим давлат”, - дейдилар,
Элим, садқа бўлсин сенга жону тан.
Сенинг камолингни кўрмоқ - истагим,
Сенинг ободлигинг бахтимдир, Ватан!

2010 йил 11 январ

ШУ ВАТАНДА ҰЛМОҚ БАХТИН БЕР

Бир кун биз ҳам ўтиб кетамиз
Бу ҳаётга қоникмай, тўймай.
Қаро ерга элтадилар тез,
Уйимизга бир кун ҳам қўймай.

Озод бўлган руҳимиз секин
Парвоз қилиб кетади кўкка.
У барчани кўриб туради,
Парво қилмас ҳеч ким шўрликка.

Шунда бирдан аён бўлади
Ҳам ағёру, ҳам дўст, ёрларимиз.
Дўстлар кўзи ёшга тўлади,
Хурсанд бўлар ағёрларимиз.

Не бўлса ҳам, яратган Эгам,
Шу Ватанда ўлмоқ бахтин бер.
Шод бўлардим гар ёза олсам
Шу Ватанга арзигулик шеър.

2008 йил

УМР ФАЛСАФАСИ

ЯХШИЛИК

Жаҳонга келдингми сен меҳмон бўлиб,
Ўшадир иқболинг, ўшадир баҳтинг.
Рози бўлса сендан эл кўнгли тўлиб,
Аслида шу эрур энг баланд таҳтинг.
Барча атрофингда бўлса парвона -
“Оллоҳга минг шукр”, - пичирлар лабинг.
Йилларни ўйласанг мисли афсона,
Шу қадар тез ўтмиш оқар сув каби.
Аҳли диллар сендан таскин топсалар,
Мамнун яшасалар ҳаётга қониб.
Исминг эшитганда: - “Балли”, - десалар,
Елкадош бўлсалар чорлаган онинг.
Вақтнинг шиддатини эзгулик енгар,
Гарчи умр оти чопишдан толгай.
Асл инсонлардан яхшилик қолур,
Ғойибдан яхшилик бўлиб шеър қолгай.

2015 йил

ЎЙЛАР

Чексиз ҳасратларнинг ғариб макони-
Кўнглим дардларига изларкан дармон.
Англайман умрнинг етгач хазони,
Ҳаловат бўларкан энг буюк армон.
Бир пайтлар баҳорий ёмғирдек шошқин,
Тошқин дарёлардек жўшиб, ўйноқлаб,
Мен шеърга солардим ёруғ ҳисларни,
Юлдузлар сафидан топиб, сўроқлаб.
«Мукаммал кўрмоқчи бўлиб дунёни»¹
Интилиб яшадим ёруғ кунларга.
Юракдан улашиб меҳр – зиёни,
Умримни қизғандим қаро тунларга.
Аммо нима топдим, нега эришдим,
Фақат дардмандликни топди юрагим.
Халқнинг бахти дея доим талашдим,
Эзгу, буюк эди дилда тилагим.
Йўқ, йўқ. Мен бахтлиман, жуда бахтлиман,
Кўнглим буюрганин ёзолдим ҳар он.
Демак, яшаш учун ҳали ҳақлиман,
Демак дардимга ҳам топаман дармон.

2003 йил

¹ А. Орипов сатри.

БИР КУНИ

Бир куни хазонлар пойимга
Поёндоз мисоли тўшалгай.
Сарғайиб тош қотган армоним,
Бир куни тупрокдек ушалгай.

Бир куни бу дардман вужудим,
Рухимни қўйворар қафасдан.
Тириклик занжири узилиб,
Кетгуси энг сўнгги нафасдан.

Кетарман тарк этиб заминни
Қуш каби учарман арш томон.
Мўминлар айтишгач «Омин»ни,
Рухимда бир байрам бошланар...
2001 йил

Тинчланаман шеърга кўчириб
Юрагимнинг ларзаларини.
Сатрларга бераман бўлиб,
Ўз умримнинг лаҳзаларини.

Умр - Тангри берган омонат,
Бир кун келар унинг поёни.
Лекин мангу яшар умримнинг
Сатрларда акс этган они.

2002 йил 18 декабр

ШОИРЛАРГА

Ҳаёт давом этаркан мудом,
Янгиланар заминнинг юзи.
Неча- неча шаҳар, қишлоқни
Вақт шамоли кетади бузиб.
Улар кетар мозий қаърига,
Номини ҳам эсламас башар.
Лекин тарих китобларида
Шоири бор қишлоқлар яшар.

2003 йил 24 май

Мен кетаман бир кун мардона
Сўзларимни дунёга бериб.
Мен кетаман шод, мағрурона
Бу дунёдан қаҳ-қаҳа уриб.

Мен кетаман бўлиб оввора,
Бир қиз йиғлар сочларин ёйиб.
Мен кетаман далли, девона,
Дунё кетар ҳайратдан ёниб.

2001 йил

Ороста юр, озода кийин,
Ўзингни тут, оқшому сахар.
Кўникмасанг бўлади қийин,
Қабул қилмас сени бу шаҳар.

Дардинг бўлса, ичингга ютгин,
Ҳар даврада юрмагин айтиб,
Ҳаммасидан воз кечиб буткул
Мен Боғбонга кетаман қайтиб.

Нимага ҳам эришдим, бу тош
Шаҳарларга умримни бериб.
Бахтли эдим юрганда бебош,
Адирларда бойчечак териб...

2002 йил 26 декабр

СЕВГИМ

Марвариддек қалбим тубида
Пок севгимнинг ёди яшайди.
У умримга бағишлар илҳом,
Ишқим билан умрим яшнайтиди.

Маккор дунё ҳийлаларидан
Бўлмагайман асло паришон.
Унинг ёлғон салтанатида
Яшайпман етгунча имкон.

Қисматимнинг оғиру енгил
Йўлларига кўниб қолганман.
Чин дунёга ёруғ юз билан
Бормоқликни ният қилганман.

Севгимнинг пок шуълаларидан
Кўнглим турар доим ёришиб.
Бир кун тугаб қолганда умрим
Рухим кетар унга қоришиб.

2005 йил

ЭРТАНГИ КУН

Эртанги кун тақдир хатида
Не ёзилган менга ноаён.
Лой вужудим салтанатида
Руҳим тинсиз қилар ғалаён.
Кимлигингни англа, деб гирён,
Юксакликка мени чорлайди.
Лекин нафсим ошноси- шайтон
Ҳар қадамда йўлим пойлайди.
Икки ўтнинг исканжасида
Мен иккига парчаланаман.
Турган каби жар ёқасида
Изтиробдан лов-лов ёнаман.
Фақат сенга айтгум дардимни,
Танҳо ўзинг энг содиқ ёрим.
Кеч уйғонган ожиз бандангни
Афу этгин, Парвардигорим!

2004 йил

ФАЛСАФА

Сийлаганди Тангри таоло,
Бадавлату бахтиёр эдим.
Менга бойлик керакмас асло,
Дўстларим бор бўлса бас, дердим.

Ногоҳ, омад юз бурди мендан,
Фақирликни юборди тақдир.
Дардим айтай десам юракдан,
Тинглагувчи дўсту ёр йўқдир.

Тарк этдилар ошнолар бир-бир,
Дарвиш руҳим ёлғиз қолмоқда.
Тангрим, менга молу-давлат бер,
Дўстларимни сотиб олмоққа.

2004 йил 8 август

ИҚРОР

Ҳайикмасман ёвлардан аммо
Дўстларимдан кўрқаман бироқ.
Неча дўстим кутилмаганда,
Кўкрагимга қадади пичоқ.

– Айб ўзимда, - дея ҳар қалай
Мен кечирдим уларни бесўз.
Янги дўстлар топдим бир талай,
Ёвдан бадтар меҳру вафосиз.

Ва англадим бу олам аро,
Битта дўст бор, бор битта ғаним.
Ягона дўст ўзингсан, Худо!
Шайтон эрур асл душманам.

2004 йил 8 август

Тин билмай ўтар умр,
Карвон ичра карвондек.
Лаҳзалар кечар бир-бир,
Юракдаги армондек.

Ўтмоқдамиз саргардон,
Хаёллар гирдобида.
Гоҳ ғамгинмиз, гоҳ шодон,
Улуғ Куннинг ёдидан.

Ҳеч ким бўлмади устун
Юмалоқ ер шарига.
Сингиб кетамиз бир кун
Абадият қаърига.

2003 йил

Яшаяпман гоҳ ғамгин, гоҳ шод
Юрак тўла илинжим билан.
Гоҳо нафсга банда, гоҳо озод,
Орзу, армон, ўтинчим билан.

Яшаяпман, шу ёшга тўлиб
Топмади ҳеч юрагим ором.
Тушларимга киради ҳамон
Олисларда қолган дилором.

Баъзан ўтган умрим дафтарин
Варақлайман сарҳисоб учун.
Яшадимми Ҳаққа муносиб,
Бандалардек мен, мисол учун?

Қулоқ тутсам, халқ мақолига
Камолотга етибман мен ҳам.
Энди: - Ҳақ, - деб яшамоғим шарт,
Кичик ёшдан ўтибман мен ҳам.

Барча айбу нуқсонларимни
Тузатмасам бўлгайдир уят.
«Тангри ўзи қўллагай - дерлар,
Гар пок бўлса кўнгилда ният».

Яшаяпман гоҳ ғамгин, гоҳ шод...
2012 йил 15 январ

Ўтиб кетар бир кун умр-туш,
Эрта тонгда уйғониб кетгум.
Шунда балки инжа руҳимнинг
Маъносини ҳам англаб етгум.

Узиларман ернинг қарзидан
Топширарман унга вужудни.
Бандиликда яшаш тарзидан
Олиб кетгум ёлғиз сужудни.

Тарк этмаса, дилни умидим,
Ҳамроҳ бўлса, иймон, эътиқод.
Юксакларга парвоз этарман
Юз очади абадий ҳаёт.

Сокин тунлар кезаркан руҳим
Коинотлар, қитъалараро.
Сени асло эслагим келмас
Гуноҳларга бошлаган дунё.

2011 йил

Нурдан яралгандир асли одамзод,
Фақат унинг шакли қорилган лойдан.
Бир куни у, шаксиз, бўлажак озод
Ва учиб кетади ер деган жойдан.
Муқаддас даргоҳда у бошлар ҳаёт,
Илоҳий сувратда латиф ёруғлик.
У ерда янграйди энг гўзал баёт,
У ерда ҳукмрон абадий ҳурлик.
Ўшал манзил сари талпинар руҳим
Дилим ишқ ўтида куйиб бородур.
Бу дунё шунчаки мусофирхона,
Бунда вужудимнинг кули қолодур.
2002 йил

ОЙМОМА ЭРТАКЛАР СҮЙЛАРДИ...

Хаёт тотли эди, орзулар улкан
Умидбахш хаёллар дилга эди ёр.
Юлдузли тунларда: - Ором ол, - дея
Оймома эртаklar сўйларди бедор.

Кетдим - олис кетдим болалигимдан,
“Одам бўлиш” учун тинмадим бир зум.
Тарк этдилар тотли, ширин хаёллар
Кимсасиз йўлларда қолдим бир ўзим.

Сипқордим ҳаётнинг аччиқ шаробин,
Ошадим қисматнинг миннат ошини.
Энди оймома ҳам ёдимга солар
Қора маломатнинг улкан тошини.

2017 йил

Ёшинг ўтган сайин юрмайсан мағрур,
Ўлим андишаси ўртар ёдингни.
Баъзан изтиробдан куяди бағир,
Дунё кўтаролмас сенинг дардингни.
Ўлим андишаси ўртар ёдингни,
Ёдимга тушади қиёмат-қойим.
Тингламас у кунда ҳеч ким дардингни,
Магар раҳм этмаса, қодир Худойим.
Баъзан изтиробдан куяди бағир,
Лоқайдлар қалбингга берганда озор.
Чоғлангинг келади курашга, тағин,
Андиша қиласан - олдда ўлим бор.
Дунё кўтаролмас сенинг дардингни,
Мардлар қарғишига учраган дунё.
Юрак, ўйла ўзинг, ўз тақдирингни
Сенинг келажагинг кундузми, тун ё?!

2005 йил 5 май

ЭНГ УЛУҒ НЕЪМАТ

Турфа одамлару ташвишлар аро,
Яшаркан фикринг ҳам борар ўзгариб.
Онгинг ҳам ўсади лаҳзамалаҳза,
Очилик боради қалбинг кўзлари.

Рўёдай туюлар баъзан ўзингга
Юксак оҳангларда ёзган шеърларинг.
Масъуллик сезасан ҳар бир сўзингда,
Англайсан кўплигин қалби кўрларнинг.

Баъзан оёғингдан чалмоқчи бўлар,
Номард рақибларинг - майда гап дўстлар.
Мақсад улуғ бўлса, ким бўпти улар
Қалбингда яшашга иштиёқ ўсар.

Дунёга боқасан тийран кўз билан
У ҳам жаҳолатдан жуда чарчаган.
Энди муҳаббату ширин сўз билан
Далда бермоқ керак барча-барчага.

Сен теран англайсан: нажот ишқдадир,
Энди ҳар бир фурсат сенга ғанимат.
Аллоҳ ризоси ҳам эзгу ишқдадир,
Ҳақ ризосин топмоқ - энг улуғ неъмат.

2007 йил 13 январ

ДУНЁ

Дунё ёлгончидир, дунё нобакор,
Ром этар ўзига, маккордир жуда.
Кеча мўмин эдик ҳамда беғубор,
Бугун югурамиз нафс илинжида.
Балоғат палласи етгани сайин,
Улғайиб бормокда нафсимиз гуё.
Асл мақсадимиз бўлса ҳам тайин,
Ўтяпмиз дунёга бўлиб маҳлиё.
Мансаб талашамиз, шаън талашамиз,
Ғийбату фасодга бойдир суҳбатлар.
Эй юрак, биз қачон қайнаб, тошамиз,
Айт, қачон топамиз савоб, раҳматлар?!
Ўйлагин, боришинг Ўзига қайтиб,
Оқизиб кўзлардан зардобли ёшни.
Эй юрак, тавба қил, истиғфор айтиб,
Тошга ур кибрга берилган бошни.
Олдинда қиёмат даҳшати ётар,
Қара, кўринмокда аломатлари:
Тунлари кўрқувдан шиддат-ла чопар,
Самода Тангрининг олов отлари.

2004 йил 27 сентябр

ГҶЗАЛЛИК ТИМСОЛИ

Тангри сизни яратмади лойдан, аёллар,
Одам Ато жон-жонидан пайдо айлади.
Ҳуснингиз ҳам кам эмасдир ойдан, аёллар,
Чунки Тангри сизни бизга ато айлади.

Сиз гўзаллик тимсолисиз, бахтнинг тимсоли,
Яратувчи, яшнатгувчи рўзгоримизни.
Ёлғиз ўтган ҳар онимиз маънодан холи,
Қўрғонисиз номусимиз ва оримизнинг.

Бахтимизга бўлингизлар доимо омон.
Ушбу кунда табрикласак сизни, ярашар.
Сиз туфайли Ватан обод, турмуш фаровон,
Сиз туфайли бардавомдир авлоди башар.

2009 йил 4 март

Аёлни ранжитманг,
Кўнглин оғритманг.
Мамнунлик кетмасин сира юзидан.
Меҳрга зор этманг,
Интизор этманг,
Севинч шуъла сочсин мудом кўзидан.
Аёлни қадрланг, масрурлигидан
Ҳаёти байрамга айланиб кетсин.
Дилдаги энг ёруғ туйғуларини
Сизни шод этмоққа бахшида этсин.
Ширин сўзлар айтинг, севинг, ардоқланг,
Қувониб яшасин, қувониб юрсин.
Суянчиғи бўлинг, ишончин оқланг,
Токи, у дунёни қутқариб қолсин!
Аёлни ранжитманг...

2022 йил 10 декабр

ТИЛАК

Бу кун тақдир тугунлари ечилади,
Сизга бахтнинг эшиклари очилади.
Пойингизга ишқ гуллари сочилади,
Сизга бўлар бу дунёнинг имконлари.

Уйингизга тўлар қувонч чечаклари,
Қўлида гул табрик айтар дўстлар бари.
Маст қилади бу гулларнинг мушк - анбари,
Гулга тўлар бу дунёнинг осмонлари.

Ҳавас қилар сизга дунё ошиқлари
Янграганда илк бор алла кўшиқлари.
Тебранганда илк бор гўдак бешиклари
Унут бўлар бу дунёнинг армонлари.

2003 йил

ГУЛЛАР ТАБАССУМИ

Гуллар табассумин сиз кўрганмисиз?
Чиройли табассум қилади гуллар.
Улар суҳбатида ҳеч бўлганмисиз?
Кулганда юракдан кулади гуллар.

Гуллар табассумин сиз кўрганмисиз?
Инсонга яхшилик тилайди улар.
Бахш этар эзгулик, бахш этар шодлик
Шундан яйраб-яшнаб унади гуллар.

Гуллар табассумин сиз кўрганмисиз?
Самимий табассум қилади гуллар.
Сохталикни билмас, ёлғондан кулмас –
Сохта табассумдан сўлади гуллар.

2013 йил 4 октябр

ҲОВЛИ

Ҳовли орзу қилдим, бир кўркам ҳовли
Мевали дарахтлар экилган қатор.
Райҳонлар ифори таралиб майин
Шоир юрагимга илҳом бахш этар.

Ҳовуз бўйидаги супа устида
Ағанаб ётаман хаёллар суриб.
Баланд кўтарилган ишқом остида
Марварид узумлар турар осилиб.

Аста бош кўтариб машриқ тарафдан
Ҳовлимга ўз нурин сочади куёш
Рухланиб бу гўзал неъмат – шарафдан
Шоир кўзларимда ялтирайди ёш.

Кўнглим кўтарилиб, бу кайфиятдан
Қидириб қоламан қоғоз-қаламни.
Ёқтирмай қоламан худди шу пайтдан,
Тош – бетон деворли совуқ хонамни.

2003 йил

Она адирларга менгзар рангимиз,
Гиёҳдек сарғайган юрак, бағримиз.
Гиёҳчалик қадр топмадик юртда,
Хок бўлсак, ошгайдир балки кадримиз.

2012 йил

БАС, ЕТАР...

Бас, етар, яшама хўрсиниб, ўксиб,
Қаддингни рост тутгил дарахтдек адл.
Ҳаққа суянганлар кетмагай тўзиб,
Ҳаққа суянганлар бўлгайлар дадил!

2020 йил

Маърифат аҳлининг бедор қалбида,
Эзгу ҳис-туйғулар урар галаён.
Ўз бурчин англайди Ватан олдида,
Дилда борин тилда айлайди баён.

Маърифат аҳлининг дил ойнасида,
Акс этиб туради мозий суврати.
Ҳар ёзган сатридан туғилажакдир,
Эртанги кунларнинг таассуроти.
2007 йил 17 апрел

Бир донога бердилар савол:
– Айт, ҳаётдан афзалроқ не бор?
Деди: -Кимдан қолса яхши ном,
Афзалроқдир ҳаётдан минг бор.

Сўрадилар донодан такрор:
– Айт, ўлимдан афзалроқ не бор?
Деди: -Ёмон отлик бўлмақдан,
Ўлим афзал саналар минг бор.
2004 йил

ҚАНОАТ ГҮШАСИ

Бизлар бу дунёда меҳмонмиз ахир,
Омонат берилган бизга жону тан.
Нафс тузоғига бўлмасдан асир,
Қаноат гӯшасин айлайлик Ватан.

Қайга югурамиз, қайга чопамиз,
Ахир кўнгилдадир Аллоҳ висоли.
Бир дилни шод қилсак, савоб топамиз
Байтуллоҳни тавоф қилган мисоли.

2004 йил 22 феврал

САВОБ

Кўчадан бир тошни чеккага олиб,
Ташламоқ ҳам катта савобдир, асли.
Беминнат қилинган бундай амалдан
Йиқилиб қолмагай одамзод насли.

Эмишки, ким эзгу, яхши амални
Дилида қилмоқни айласа орзу.
Меҳрибон Зулжалоул унинг ҳаққиға,
Шу амал савобин кўяркан ёзиб.

2003 йил 18 январ

Ҳар тонг уйғотади мени уйқудан
Беором кушларнинг тинсиз сайроғи.
Тун кўрпасин олиб, аста устидан
Табиат кўтарар ҳаёт байроғин.

Шаббода юзимга майин урилар.
Ғафлатда қолмасин дея ҳойнаҳой.
Муқаддас бурчимни эслатиб турар
Офтоб шуъласида ялтираган ой.

2005 йил 5 март

ҲАҚИҚАТ

Бир қудрат бор қиличдан кескир,
Эгилса ҳам, ҳеч қачон синмас.
Ёвуз кучлар бирлашганда ҳам,
Бу қудратни парчалай олмас.

Хоҳ шоҳ бўлсин, хоҳ бўлсин гадо,
У барчага бера олар панд.
Тилда ёлғон айтган кимса ҳам,
Дилда унга доим берар тан.

Писанд қилмас у ҳеч бир зотни,
Қўрқмагай у шайтон макридан.
Ҳатто, ёлғон тўла ҳаётни
Кутиб олар ўлим шаклида.

2003 йил 5 март

Дунё ишларига бўлма сен хайрон,
Турфа савдо ила айлар имтиҳон.
Тақдир ўйинлари этганда сарсон,
Бовурим, сен, фақат имонга суян,
Имон сени халос этмоғи тайин!
Отангга суянма – ўтса нетарсан?
Дўстингга суянма – сотса нетарсан?
Аёлга суянма – кетса нетарсан?
Бовурим, сен, фақат имонга суян,
Имон сени суяб қолмоғи тайин!
Вафо қилмас сенга мансабинг, молинг,
Ўйла, оқибатда не кечар ҳолинг?
Бўғзингга тикилиб келса ҳам жонинг,
Бовурим, сен, фақат имонга суян,
Имон сени Ҳаққа элтмоғи тайин!

2017 йил

ТИТРАБ ТУРАР БУ ЖОНИМИЗ

Мисли гул япроғидек титраб турар бу жонимиз,
Гарчи қисмат зарбидан қочмоққа йўқ имконимиз.
Бу тубан дунё агарчи дўст бўлмас кимсага,
Мангулик даъвосида ўтмоқдадир ҳар онимиз.
Бандаларга бу **ҳаёт** вақтинчалик сармоядир,
Истаган чоғ қошига чорлар яна Султонимиз.
Охират айёмида Тангри ўзи бергай мадад,
Илдиз отса, тавба сувидан магар иймонимиз...
Маърифатнинг нуридан бўлгай мунаввар кўнглимиз,
Аҳли диллар даврасида бўлса гар маконимиз.
Ғойибо, ихлос ила тутсанг ҳақиқат йўлини,
Охират мулкида ҳам обод бўлур кўрғонимиз.

2002 йил

АЙЛАГИЛ

Тавба бирла ўзни эҳё айлагил,
“Ишқ ила кўнгилни дарё айлагил”¹.
Хулқу атворинг дуруст айлай десанг,
Яхшиларга ўзни ошно айлагил.
Фикру зикринг барчаси Ҳаққа аён,
Дилда чин иймонни барпо айлагил.
Дилни пок айлаб гумону шубҳадин
Ўзни Ёр васлига шайдо айлагил.
Тангридан кўрққил, яна халқдан уял,
Севгини дилда ҳувайдо айлагил.

2019 йил

¹ Ф. Аттор “Мантиқ ут-тайр”.

ТОҒЛАРГА

Тоғларга ҳавасим келади менинг,
Улуғвор, ҳайбатли, гузал тоғларга.
Улар гувоҳидир минглаб тақдирнинг,
Гувоҳ бўлган бахтли, ғамли чоғларга.

Тан бериб, тақдирнинг ҳукмига дилдан,
Метиндек бир жойда туришар қотиб.
Давру давронларнинг фитналаридан
Улар ўзлигини қўймас йўқотиб.

Уларда сабот бор, бордир ирода,
Мослаша олишар ҳар бир фаслга.
Тоғларнинг бир кунин зикр айласам
Ўрганмоққа етар бутун асрга.

– “Камтарга камол”, - деб айтилган мақол
Тоғларнинг хулқига жуда келар мос.
Демак, ўсиб борар тоғлар доимо,
Демак, тоғларнинг ҳам бедорлиги рост.

Эҳ, биз инсонларчи, қисқа умрнинг
Ғанимат эканин англаб етмаймиз.
Асири бўламиз нафсу гурурнинг
Тақдирнинг ҳукмига сабр этмаймиз.

Бас, етар, бугундан яшай бошлайман
Тоғлардек бўйсиниб Ҳақнинг амрига.
Энди тақдиримдан ҳеч нолимайман,
Айтсам дардим айтгум қодир Тангрига!

2009 йил 11 феврал

ЯХШИЛИК ҲАҚИДА ИККИ ШЕЪР

Яхшиликнинг кенг кўчасида
Сийраклашиб қолди одамлар.
Хиёнатнинг тор кўчасида
Эшитилар шахдам қадамлар.
Сигингандек бутга, санамга,
Курсиларга баланд иштиёқ.
Етмоқ учун мақсад, амалга
Хиёнат қўл келади кўпроқ.
Нафсу таъма исканжасида
Ўзлигини унутгай башар.
Яхшиликнинг кенг кўчасида
Иймони бут инсонлар яшар.

Яхшиликнинг кўчаси шунчалик ҳам тормикан?
Бу кўчада ҳозир ҳам бирор одам бормикан?
Нафснинг истак майлига эргашади одамлар
Яхшиликнинг йўлини танлаганлар хормикан?
Менимча, яхшиликнинг кўчаси кенг ва ёруғ,
Фақат фарқламоқ керак яхшиликни ёмондан.
Бу кенг, ёруғ кўчага кирмоқ учун аввало,
Бохабар бўлмоқ керак эътиқоду, иймондан.

2003 йил 23 июл

РОСТ СЎЗНИ АЙТГАН МАРДДИР

– Арслон изидан қайтмас, йигит сўзидан, - дерлар
Лафзи йўқ зотлар мудом халқнинг бошига дарддир.

Яхши-ёмон кунларда марду номард билинар,
Қилич келса ҳам бошга, рост сўзни айтган марддир.

Ҳақ ризосин топмоқлик ҳар бандага қарз эрур,
Бу бизга Яратгандан фарз бўлган буюк аҳддир.

Ваъдага вафоси бор дилларда жўшар сурур,
Қилич келса ҳам бошга, рост сўзни айтган марддир.

Ёлғончи, мунофиқни Ҳақ ҳам, ҳалқ ҳам севмагай.
Ёруғ юзла яшамок, нақадар, олий бахтдир.

Имони бор инсонлар то абад кам бўлмагай,
Қилич келса ҳам бошга, рост сўзни айтган марддир.

2005 19 январ

ЮРАГИМ ТОШГА АЙЛАНГАН

Баҳор келди, аммо илҳомим келмас,
Қуёш қулди, аммо юрагим қулмас,
Дилда иштиёқнинг гулхани ёнмас,
Кўксимда юрагим тошга айланган.
Туйғулар туғёнга келтирмас уни,
Ноҳақлик исёнга келтирмас уни,
Виждон аввалгидек ўлдирмас уни,
Кўксимда юрагим тошга айланган.
Янги сўз, янги бир ғазал топмасман,
Шеър завқи-шавқида ёниб чопмасман,
Ойни этак билан сира ёпмасман:
Кўксимда юрагим тошга айланган.
Мақтовлар, сийловлар, кўтар-кўтарлар,
Таниш, нотанишлар номим тутарлар.
Биламан барчаси бир кун ўтарлар
Кўксимда юрагим тошга айланган.
Элу юрт дардини ёниб қуйлардим,
Ҳақдан, адолатдан жўшиб сўйлардим.
–:Юрагим ўлмайди, - дея ўйлардим,
Кўксимда юрагим тошга айланган.
Юрак юмшагайми энди, бўзласам,
Ўзимни сен дея, уни сизласам?
Мен шоир бўлдимми, Ҳақни ёзмасам?!
Кўксимда юрагим тошга айланган.

Дунё - бу кўҳна карвон
Илкида вақту замон.
Сорбонликка лойиқдир
Фақат бир сўзли инсон.

Дунё - бу кўҳна майдон
Биздан олар имтиҳон.
Инсонликка лойиқдир
Фақат бир сўзли инсон.

Дунё - бир кўҳна кўрғон
Ким бузади, ким қалқон.
Қалқонликка лойиқдир,
Фақат бир сўзли инсон.

Дунё - бу кўҳна девон
Битгил унга бир дoston.
Дostonликка лойиқдир
Фақат бир сўзли инсон.

Дунё - бу кўҳна уммон,
Чайқалади беомон.
Омон қолар бегумон
Фақат бир сўзли инсон.

2001 йил

Умр –бебаҳо неъматнинг
Кўпи кетиб, ози қолди.
Инонганим бу қисматнинг
Ёзи кетиб, кузи қолди.
Бисотимда муҳаббатнинг
Изтиробли нози қолди.
Юрагимда хиёнатнинг
Қора доғли изи қолди.
Йўлларимда сукунатнинг
Овози йўқ сози қолди.
Тилларимда надоматнинг
Айтилмаган сўзи қолди.
Ортга боқдим, дўсту ётнинг
Ҳайрон боққан кўзи қолди.
Олдда эса, ёғоч отнинг
Якка, ёлғиз ўзи қолди.

2001 йил

ЕЛИБ БОРАР, УМРИМ КАРВОНИ

Ташвишлардан толиққанимда,
Ўз қалбимга далда бергани.
Кетгим келар, ёшлигим ўтган
Адирларга равоч тергани.

Юрсам дейман дўлона териб,
Қизилжарнинг этакларида.
Умрим қолса, зора айланиб
Болаликнинг эртақларига.

Аммо афсус қалбим армони
Ёшлиқ қайтиб келмас ҳеч қачон.
Елиб борар, умрим карвони
Борса-келмас манзилга томон.

2003 йил 27 апрел

“ТОИФАЛАР” ТУРКУМИДАН

Бунчалар ёвузсиз, бунча устакор
Тушгингиз келмайди кибр отидан.
Мансабингиз катта, унвонингиз бор,
Аммо жирканасиз одам зотидан.

Бунчалар ёвузсиз, бунча нобакор
“Ит феъл” лақабингиз, эл сиздан безор.
Бу лақаб итларга тухмат аслида
Чунки итлар сиздек эмас дилозор.
Бунчалар ёвузсиз, бунчалар бадкор.

2018 йил

Омад сизга боксин ҳар лаҳза кулиб,
Сайраб юраверинг булбулдек шодон.
Фақат... Ўзингизга маҳлиё бўлиб,
Ўзгаларни сира атаманг нодон.

Манманлик, кибрга берилиб кетманг
Инсонлар кўнглига берманг ранж, озор.
Заминдан иблисдек қувилиб кетманг,
Сиздан ҳазар қилса, хаттоки мозор.

2020 йил 8 август

ТАСВИР

БАҲОР ЧОҒИ

Баҳор чоғи борган эдим Каронига
Асир этди чучмома-ю лолалари.
Туғдонадан тумор ясаб қўлларига
Тақиб юрар экан тоғнинг болалари.

Эй тоғликлар, донолигу улуғворлик
Хислатини сиз тоғлардан олганмисиз?
Туғдонадек бўлсин дея чайир, маҳкам,
Болаларга тумор тақиб қўйганмисиз?!

2003 йил 27 апрел

КЕЧИККАН БАҲОР

Март ойи. Танангга игнадек
Санчилар қаҳратон совуғи.
Қалдирғоч келмади, негадир,
Ёйгани баҳорнинг доврўгин.

Баҳорни соғинган булутлар
Туну кун тўкади ёшини.
Майсалар совуқдан толиққан,
Уйқудан кўтармас бошини.

2003 йил 18 феврал

Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Бинафша атрини сочиб ўзидан.
Кўёш ҳам нозланиб тилла қош тақди.
Булутлар пардасин олиб юзидан.

Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Яшил гиламини ёзиб ҳар ёнга.
Дурбентсой лиммо-лим, гувуллаб оқар,
Худди шошган каби буюк уммонга.

Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Уйғониш палласи дилларга ёқар.
Шайдо бўлган каби бу гўзалликка,
Зангори осмондан турналар боқар.

Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Ям-яшил ҳислардан хушланар таъбим.
Қалбимни муҳаббат истило этар,
Олис болалиқда забт этган каби.

2005 йил 29 январ

КУЗ МАНЗАРАЛАРИ

Кўнглим кулбасига, ҳатто, қил сиғмас,
Билмам қай томондан бу шамол елди.
Дўстларим, билсангиз заминга эмас,
Менинг ҳаётимга тийрамоҳ келди.

Боғларда шовуллар дарахтлар мунглиғ,
Хазонлар учмоқда мажруҳ ва ярим.
Йўқ, хазонлар эмас у сариқ рангли,
Менинг соғинчлардан сарғайган бағрим.

Феруза осмонда булут доғлари,
Қайдан келди дея бўлмангиз хайрон.
Улар булут эмас менинг оҳларим –
Кўкка кўтарилиб кезар саргардон.

2002 йил

Кузда дарахтлар ҳам оғир ўй сураб,
Хаёлларга чўмар шоирга ўхшаб.
Гўё омад ундан кетган юз буриб,
Ёки севган ёри кетгандек ташлаб.

Совуқ ҳаволардан жунжикар бадан,
Қуёш ҳам нурини сочмагай шодон.
Замин узра ғамгин қўшиқлар куйлаб,
Хазонлар тўкилар бамисли армон.

Учишдан ҳориган оққушлар мисол
Булутлар самодан боқишар хомуш.
Дарахтлар шоирга ўхшаб ўй сураб,
Руҳида кечгандек буюк уйғониш.

2004 йил 3 октябр

ТОЛБУЛОҚ

Эй Толбулоқ, эй Толбулоқ!
Ҳаволаринг кўнглим олди.
Бағрингдаги туғдонанинг
Шохларида дилим қолди.

Мангу яшил арчалардан
Яшаш сириг ўргандим мен.
Сувларингдан баҳра олиб,
Зикр қилган тилим қолди.

Сўқмоқ бўйлаб қирлар ошдим,
Ҳамроҳ бўлди тоғу тошлар.
Улар ҳар дам Ҳакни эслаб,
Туришларин билиб олдим.

Тол бағрида юрар шодон,
“Тақ-тақ” қилиб қизиштигон.
Какликларнинг сайроғидан
Хушҳол бўлиб ўйга толдим.

Эй Толбулоқ, эй Толбулоқ!
Ҳаволаринг кўнглим олди.
Бағрингдаги туғдонанинг
Шохларида дилим қолди.

2006 йил 4 май

КУМУШ БАЛДОҚ

Балдоқ тақиб кумуш ранг ойдан
Кетар чинор уйқуга аста.
Унинг кафтдек ёйиқ баргига
Ой нурлари қўнар оҳиста.
Чор атрофни тутар сукунат,
Чулғаб олар оромбахш фараҳ.
Ойнинг кумуш ёғдуларида
Ором олар минг йиллик дарахт.
Юмиб олиб қабоқларини,
Чинор аста ухлаган чоғи.
Еллар - туннинг қароқчилари,
Олиб кетар кумуш балдоқни.

2004 йил

ҲАЗИН БОҒИМ

Видолашув кўшигини
Куйлаётир ҳазин боғ.
Солланади дов – дарахтлар
Дили вайрон, бағри доғ.
Айрилиқнинг ёшларидек,
Ёға бошлайди ёмғир.
Бу боғ ичра йиғламасдан
Юрмоқлик жуда оғир.
Азиз боғим, ўксимагин,
Менинг ҳам кўнглим ярим.
Юрагимни сенга очсам,
Тоғдек келар дардларим.
Кел, дардингни менга сўйла,
Сўнгра тинглагил оҳим.
Энди бизнинг жонимизга
Тўзим берсин Аллоҳим.

2002 йил

ҚОРА ДЕНГИЗ БЎЙИДА

Қора денгиз мавжланади ҳайбатга тўлиб,
Қирғоқларга бош уради сувлар тўлкини.
Суви унинг номига мос қорамтир эди,
Соҳилдаги тошларга - да солган нақшини.

Олисларда кўринган хув ёлғиз бир кема
Нимагадир жилмас эди турган жойидан.
Дилим яйрар, мусаффордир денгиз ҳавоси,
Завқланаман сувга дўнган қора чиройдан.
Қора денгиз мавжланади ҳайбатга тўлиб...
2018 йил

Куз. Безанган дарахтлар
Заррин поёндозлар тўшар пойимга.
Кайфиятим аъло, хушҳол кезаман.
Мени чулғаб олар гўзал хаёллар
Мудраган юрагим уйғона бошлар,
Қоматим тикланиб, қанот ёзаман.
Мисралар куйилиб келар тилимга
Умидлар шуъласи порлар йўлимда.
Ёруғ ниятларга тўлади кўнгил
Яшаш иштиёқи жўшар дилимда.
Куз.

2022 йил

ҚИШ МАНЗАРАСИ

Қор ёғади: оппоқ ва майин,
Оқаради замин суврати.
Қор ёғади, бир дам тинмайин,
Ёғиб ётар Оллоҳ неъматин.

Йўл четида тизилган тутлар,
Оқ ипакдан кийишар кўйлак.
Қарғалар ҳам бир-бирин қутлаб,
Учиб юрар шўх кўшиқ куйлаб.

Болакайлар совукни сезмас,
Қувнашади яхмалак отиб.
Тақинчоқдек уйлар томида
Сумалаклар туради қотиб.

2002 йил 29 декабр

ДЎСТНОМА

ҲАҚ ЙЎЛИДАН КЕТМАЙЛИК ТОЙИБ

Дунё нима? Талошли уйми,
Ёки катта бозорми, дунё?
Мард ўлими номардга тўйми?
Яхшиларга озорми, дунё?
Тўғри яшаб юрганингни ҳам,
Кўролмайди бир тўда олчоқ.
Ортингдан тош отиб дам- бадам
«Дўстим» дея очади кучоқ.
Бундайларга дилингни берсанг,
Ўт кўйишар хонумонингга.
Молингни-ку тортиб олишар,
Кўз тикарлар яна жонингга.
Дилни бериб ягона Ёрга,
Ҳақ йўлидан кетмайлик тойиб.
Салом бўлсин содиқ дўстларга!
Сана. Имзо. Ҳасанбой Ғойиб.

2011 йил 15 феврал

ДЎСТИМГА ХАТ

Дўстим аста англаб етаяпман,
Ҳаёт деган кўҳна баётни.
Кундан кунга ҳис этаяпман
Хўрланганин адабиётнинг.
Адабиёт - мардлар майдони!
Бунда лозим ҳалол курашмоқ.
Аммо қанча шаллақи, нокас
Бу майдонда кезиб юрар, боқ!
Улар фақат игво тўқишар,
Фисқу фужур уларнинг касби.
Ўз қадрини ерга уришар,
Инсон қадри шунчалар пастми?!
Мартаба-ю мансаб талашар
Ўзин «шоир» атаган каслар.
Казоларнинг тўпиғин ялаб,
Шеър ёзар у разил нокаслар.
Ғийбат, фитна, игво тошлари
Жонга тегди, шу гапнинг рости.
Шеърбозларга шаҳарни ташлаб
Юр, тоғларга кетайлик, дўстим!
Керак эмас сохта шуҳрат, шон,
Керак эмас мансаб, курсилар.
Бунда фақат шоир суратли
Тўти кушлар сайраб юрсинлар.
Буюк тоғлар бағрида қолиб,
Дилга жойлаб ёруғ ниятни.
Пок ҳисларни ашъорга солиб,
Кашф этайлик адабиётни!

2004 йил 19 июл

БИР ДҮСТИМГА

Йўқламаймиз бир-биримизни
Аввалгидек меҳрибонлик йўқ.
Билиб бўлдик бор сиримизни
Устимиз бут, қорнимиз-да тўқ.

Топиб олдик ўз йўлимизни,
Ўтаётир рўзғоримиз ҳам.
Кўрсак ташлаб кўз қиримизни
Бош ирғаймиз - кетамиз илдам.

Иккимиз ҳам эмасмиз айбдор,
Айбдор эрур ғурур, кибримиз.
Дўст бўламиз тупроқдек хоксор
Дўппайганда бир кун қабримиз.

2010 йил

ИНТЕРНЕТ, МЕН ВА ДЎСТЛАРИМ

Интернет Худонинг неъматидесам,
«Дажжолнинг кўзи у» дер бир танишим.
Кимга қандай билмам, у туфайли мен
Кўплаб янги дўстлар билан танишдим.

Мавлон Шукурзода* – асл зиёли
Хайрхоҳ устоздир, дўстдир беминнат.
Шеърларим чоп этди суратим билан
Ватандошим дея кўрсатиб ҳиммат.

Шеърларини ўқиб катта бўлганман
Хуршид Даврон* ила Усмон Азим*нинг.
Интернет орқали ташаккуримни
Билдирмоқ шогирдлик бурчим ўзимнинг.

Рауф Парфи* каби сочлари оппоқ
Карим Баҳриев*ни борми билмаган?
Озод, эркин сўзга у доим мушток!-
Ҳақ учун курашни канда қилмаган.

Катта мансабларда ишламаса ҳам
Ҳамиша миллатнинг ғамини ейди.
«Бир неча тилларни биласиз, ука
Яхши ёзмоқликка мажбурсиз», - дейди.

Аҳмад Аъзам* менга меҳрибон устоз!-
Ҳол авҳол сўрасам кетади яйраб.
Тоби йўқлигидан нолийди бир оз,
Доимо шай турар қаламин қайраб.

Исмат Хушев* номи ҳаммага таниш
Унга хос очиқлик ва самимият.
Ўзбеклар номини дунёга ёйиш,
Исмат ака учун энг улуғ ният.

Шоир аҳли азал зиё истайди
Маърифат нурида қалбини поклаб.
Давронбек* дўстимни бир бор кўрсайдим
Бағримга босардим маҳкам кучоклаб.

Икки китобимнинг нусхаси мавжуд
Давронбек дўстимиз яратган сайтда.
Қувонч, ҳаяжондан титрайди вужуд,
Бунда интернетнинг хизмати катта!

Қанча дўстлар топдим, мард ва самимий
Умидбек*, Мурадбек*, Дадахон Ўзбек*,
Дилшод Жамолiddин*, Фазлиддин* ака
Дилимга яқинсиз - узукка кўздек.

Шавкат Раҳмон* руҳи биз билан яшар
Мудом чорлаб турар юксак парвозга!
То зулм бор экан «ўткир сўз»* билан,
Бизлар жўр бўламиз жасур овозга!

Сирожиддин* менга ҳамиша ҳамроҳ,
Ҳар ишда суянчиқ ва мададкорим.
Тушкунликка тушиб қолганда ногоҳ,
Тасалли берувчим ва дилбардорим.

Элда дерлар «жиян тоғага тортар»,
Мен эса, аксинча жиянга тортдим-
Адашиб юрганда нодўстлар аро
Унинг сиймосида чин дўстни топдим.

Сўлим Сирдарёда устоз Аҳмадий*
Шогирдларга таълим, тарбия берар.
Тошкент эсламаган адаб аҳлини
Интернет орқали эслатиб турар.

Ким ватандўст бўлса чиндан, агарда
Аввало туғилган юртини севар.
Марямбону* яшар Тожикистонда,
Аммо Фарғона деб юраги куяр!

Ўш асл мўъминлар шахрининг номи,
Болаликдан менга кадрли бу ном!
Аъзам Раҳим* билан Зиё Шокир*ни
Қондош, қардошим деб қилгум эхтиром.

Бир садо келади Наманган ёқдан
Ширин соғинчларни қўзғаб дилимда.
Муслимбек* шеърлари барчага ёқар,
Ўзи ҳам ярашур муслим элимга.

Дунёда аёлдек меҳрли зот йўқ,
Мен бунга неча бор бўлганман иқрор.
Матлуба опам*дан мудом кўнглим тўқ
Мендан ҳол сўрайди такрор ва такрор.

Бетакрор шоира Олимабону*
Олис Европадан салом йўллайди.
Нуқтадон билимдон, тилшуносдир у!
Ҳар қандай ҳолатда мени қўллайди.

Руҳан яқин бўлар дўстлар аслида
"Дўст дўстнинг ойнаси",- деган гап ҳам бор.
Опа-сингил топдим назм дарсида
Жумагул*, Хосият *дўстдир бетакрор.

Ғазал бўстонида ташбеҳлар излаб
Юрган Гулбаҳор*га тасанно дегум.
Юрагим турганда ғашланиб, бўзлаб
Қувонч бағишлайди бир Ғўзал Бегим!

Умр иборатдир қувончу ғамдан
Баъзан шодман, баъзан чўқади кўнглим.
Тасалли беради қайғули онда
Мени олислардан йўқловчи синглим!

Бир Момо Ҳаввонинг муносиб қизи
Москва шаҳрида ижод қилади.
Соҳибахоним*нинг ҳар битта сўзи,
Кўнглим боғларини обод қилади!

Хосият Бекмирза* – ўшлиқлар фаҳри,
Бобур ижодининг ошиғи эрур.
Чоп бўлган китоблар меҳнат меваси
Хосиятнинг зорли қўшиғи эрур!

Улуғ боболардан бизларга суннат
Ўқиб ўрганмоқлик форс шеъриятин.
Кимга ошно бўлса шижоат, ғайрат,
Ортгуси билими ва маърифати.

Неъматини чексиздир қодир Худонинг
Менга замондошдир икки улуғ зот.
Неъматулло* ака, Одил Икромий*
Мавлавий руҳини айламоқда шод.

Менинг юрагимни ўртар бир армон,
Унутиб бўлмайди бу улкан ғамни.
Эсламай бўлурми ахир, ушбу он,
Оташнафас шоир Асқар Маҳкам*ни!

Ваҳдатдан* Тошкентга келгач, шоирнинг
Тафаккур чечаги яшнаб очилди:
««Эрк» деди, бўғзини қиличлар тилди,
Ва сўзлар дорига осилди...»*.

Шавкат Раҳмон* каби жўмард ва ботир,
Мукулмон элининг шоири эди.
Бугун унинг ўрни билинаётир,
Румийшуносларнинг нодири эди.

Ҳали ёш эди у, балким яшарди,
Бўлганда озгина олгир, устамон.
У "теран англади аҳли башарни
Қутқарса қутқара олади имон!»*.

Қадим Авесто*ни ўзбек тилига
Ўгириб миллатга этди армуғон.
Маломат ханжарин шоир дилига
Санчди шафқат билмас жоҳил оломон!

Ғоят оғир эди «гуноҳ» залвори -
Ҳаллож*дек ҳайқириб: - «Аналҳақ» деди!
Буюк шоирларнинг шудир қисмати -
Жоҳиллар шоирнинг бошини эди.

Аммо неча йилдир кўхна Туронда
«Ҳақ» ила «Аналҳақ» кўлдан тушмайди.
Шоирни ўқишар Афғон, Эронда
Демак, Асқар Маҳкам номи ўчмайди!

Умр ўтар экан ҳар лаҳза, ҳар он,
Кўрган кечирганин сўйлар ҳар одам.
Ўз ҳолига қараб бо қадри имкон
Дунё келажагин ўйлар ҳар одам.

Ўзбек шериятин кенгдир осмони
Офтоби, юлдузи ҳамда ойи бор!
Агар бутун бўлса, дилда имони
Ҳар битта овознинг ўрни, жойи бор.

Ҳақиқат туғилар баҳс, талошларда,
Халқ борки, бўлғуси шоиру оқин.
Ҳозирги ёшлардан-қаламкашлардан
Жавоҳир Абдулла дилимга яқин.

Бир фикрим бор дилда қатъий, синашта
Не чоғлик тўғридир буни билмадим.
Шоирлик ортидан шуҳрат талашган
Кимсаларни сира шоир демадим!

Қисмат кимга қандай насиба берур,
Ҳеч кимса олдиндан айтиб беролмас
Қувғинда эрк истаб юрган зотлар ҳам
Ўзбекнинг фарзанди - бегона эмас.

Кўп яхшилик кўрдим инсон зотидан
Мунис ота-онам, опам, синглимдан.
Ушбу сатрларни ёзар эканман
Ўтган азизларим ўтар кўнглимдан.

Кетишди васлига зор қилиб мени
Қанийди бир бора яна кўрсайдим.
Бошимга кўтариб юрсам арзирди,
Тириклар сафида улар юрсайди!

Аммо тақдир ҳукми шунақа экан
Ўзинг сабр бергин Қодир Аллоҳим!
Муборак онларда улар қабрини
Жаннат гулларига тўлдирилоҳим!

Яхшиям сиз борсиз яхши одамлар,
Сиз бирла ободдир синиқ кўнгилар.
Ғам - ғусса дилимни чулғаган дамлар
Сизнинг далдангиздан дардим энгиллар.

Бугун арафадир азиз дўстларим,
Қалбингиз илоҳий нурларга тўлсин!
Келгуси муборак ҳайитга қадар
Ҳар янги кунингиз бир ҳайит бўлсин!

2013 йил 12 октябр

Изоҳлар:

Рауф Парфи, Хуришд Даврон, Усмон Азим – Ўзбекистон халқ шоирлари; Шавкат Раҳмон Ўзбекистон Маданияти ходими, миллатпарвар шоир; Аҳмад Аъзам ўзбек адиби; Асқар Маҳкам ўзбек шоири, форс тилидан “Авесто” ни таржима қилган; Мавлон Шуқурзода ўзбек зиёлиси, журналист; Давронбек Тоғжиаев “Зиё истаган қалблар учун” интернет сайти асосчиси; Карим Баҳриев ўзбек журналисти ва шоири; Исмат Хушев “Дунё ўзбеклари” интернет газетаси асосчиси; Хосият Бекмирзаева шоира ва адабиётшунос; Жумагул Сувонова шоира ва адабиётшунос; Хосият Рустамова ўзбек шоираси; Гулбахор Саид Ғани шоира ва адабиётшунос; Гўзал Бегим шоира ва журналист; Олима Набиева шоира ва олима; Неъмат Иброҳим ўзбек мумтоз шоири, Одил Иқром шоир, Рўдакий мукофоти лауреати; Муҳаммадали Аҳмадий ўзбек зиёлиси, журналист; Умидбек, Муродбек, Дилшод Жамоллиддин, Марямбону, Фазлиддин ака – ижодкорлар; Сирожиддин Фахриддин шоирнинг жияни; Аъзам Раҳим ва Зиё Шоқир ўшилик ижодкорлар; Жавоҳир Абдулла бухоролик ижодкор; Муслим Мусаллам наманганлик шоир.

ҚУШЧАГА

Ташрифингдан, митти дўстим,
Хаста дилим тоғдай ўсди.
Ҳар кимнинг бор каму кўсти,
Бунга парво этмайсанми?
Ярим умрим ўтиб кетди,
Ошноларим сотиб кетди,
Менга тошлар отиб кетди,
Сен ҳам бир кун сотмайсанми?
Дўстлар қадрим билмадилар,
Назарга ҳам илмадилар.
Аҳдга вафо қилмадилар,
Сен ҳам ташлаб кетмайсанми?
Кўнглим эди меҳрга зор,
Топдим фақат ранжу озор.
Дунё экан кўхна бозор,
Дилим вайрон этмайсанми?
Давраларда юрдим, толдим,
Дўстларимдан кўнглим қолди.
Сенга дардим тўкиб солдим,
Элга дoston этмайсанми?

2005 йил 2 июл

САРКОРҚИШЛОҚ АФСОНАСИ

Шоир Абдумажид Бойхонов¹га

Регарда ҳеч киши номин эсламас
Ўтди неча ҳоким, неча раислар.
Туй қилган эл борки – мақтаниш эмас,
Аввало Бойхонов номини эслар.

Таваллуд топди у кӯҳна Саркорда.
Ҳозирда шаҳарга айланган бу жой.
Бойхонов эл билан бирга ҳар корда
У билан давралар очади чирой.

Ватанга муҳаббат асли бошланар
Она қишлоғига бўлган меҳрдан.
«Кӯҳна Саркор» десам кӯзи ёшланар,
Эслаб маст бўлади ширин сеҳрдан.

Бир кун гувоҳ бўлдик- кимдир қўйибди
Чимбой ариғига катта чархпалак.
Устоз ҳаяжондан кўзини юмди –
Ҳапқириб кетди-ёв кўксида юрак.

«Дўстим, биласизми, Чимбой ариғи
Ҳамон оқаётир эски жойида.
Бир ариғ бор эди Оқмачит деган.
Кунботар тарафда – қишлоқ пойида.

¹ Турсунзодалик марҳум шоир ва тележурналист.

Шу икки ариқнинг оралиғида
Болалигим ўтди ширин туш каби.
Қанийди қайтолсам унинг бағрига» -
Деди у- ўксиниб- қалтираб лаби.

Қадрлаганидек Ибн Сино ҳам
Кўхна Бухоронинг Афшонасини.
Устоз ёзиб берди муҳаббат билан
Кўхна «Саркорқишлоқ афсонаси»-ни.

2014 йил

ТУРҒУН АЛИ АСРОРҒА

«Узоқ йиллар бундан илғари
Келиб кетган эмиш бир карвон».
Шундан бери ҳижрон даштида
«Афсус» чекар Турғун паҳлавон.

«Қизғонарди шаббодадан» ҳам
«Орзулари бир жаҳон» эди.
«Қўшни қиз»нинг асири бўлиб
«Ҳаётимсан сен менинг» дерди.

Аммо тақдир шу экан, карвон
Олиб кетмиш сулув ёрини.
Юрагида «бир жаҳон армон»,
Куйлаб юрар кўнгил зорини:

«Алдаманг эй, алдамчи қизлар,
Ҳар қадамда сизни деган бор.
Ўзга юртдан сиз изламанг ёр,
Суйган қалблар чекмасин озор».

2011 йил 3 октябрь

¹ Турсунзодалик марҳум хўжалик раҳбари, шоир.

ҚАДРДОНЛИК

Қўнғироқ қиламан: ”Алло, Сайфиддин,
Қайдасиз, Регарда ё Душанбеда?”
Гоҳо жавоб келар: ”Таксида эдим,
”Чашма”да тушаман, сўнгра пиёда...”
Қўнғироқ қиласиз: ”Алло, Ҳасанбой,
Вақт бўлса қадрдон кўчага келинг.
Бир яхши фикр бор, янги ғоя бор,
Мен кутиб турибман, фақат шошилинг”.
Қўнғироқ қиламан: ”Алло, Сайфиддин
Тинчмисиз? Кўринмай кетдингиз буткул?”
”Сал тобим йўқ эди. Яхшиман бугун.
Мен ҳозир чиқаман ”Чашма”да кутинг.”
Қўнғироқ қиласиз: ”Алло, Ҳасанбой,
Қайдасиз? Ишдами ва ёки уйда?”
”Қалайсиз, Сайфиддин ака, бормисиз?
Мен ҳозир хизматда-”Ширкент”да-тўйда”.
Қўнғироқ қиламан-жавоб келмайди.
Қўнғироқ қиламан такрор, дам-бадам.
Гавжум кўчаларда юриб бўлмайди-
Аммо топилмайди бир дардқаш одам!
2013 йил

ХОНАНДА ВАЛИЖОН МУСОЕВГА

Сенинг асли ярминг тожик, ярминг ўзбек,
Икки элга қадрлисан худди ўздек.
Жисмингга мос исминг бордир Вали деган,
Ярашиқли узукка жо бўлган кўздек.
2012 йил 11 март

ЎЗЛИККА ҚАЙТИШ

ОНА ЭЛИМГА

Дўпписида куёш рамзи
Қалби куёш она - элим.
Мадҳинг куйлаш олий қарзим
Эй қора қош она - элим.
Мозийларнинг туб-тубига
Етиб борар илдизларинг.
Фазоларда чакнаб турар
Неча ёрқин юлдузларинг.¹
Бир ажойиб урфларинг бор
Хислатингга хислат кўшган.
Табиатнинг ўзи сенинг
Санъатингга санъат кўшган.
Беқасамда баҳор фаслин
Чиройининг акси бордир.
Хонатласу адрасларда
Камалакнинг ракси бордир.
Оқ яктагинг дарак берар
Кўксингдаги оқ юракдан.
Дўппи кийиб ғоз юрганда,
Қаддинг баланд бойтерақдан.
Гар чаккангга тақиб олиб
Гулу райҳон баргларини.
Пайров айтсанг унутама
Бу дунёнинг дардларини.
Офтоб, ҳатто, сени суяр,
Сен оламнинг боғбонисан.

¹ Бугунги кунда коинотда Улуғбек, Хоразмий, Ўзбекистон, Самарқанд, Беруний ва Авиценна номи сайёралар мавжуд.

Хоксор ҳамда камтаринсан
Она - замин ўғлонисан.
Мангуберди жасорати
Жасоратинг этмиш аён.
Неча улуг алломалар
Тарихингни этмиш баён.
Амир Темур шиддатидан
Борлигингни билди жаҳон.
Мир Алишер, Мирзо Бобур
Довруғига тўлди жаҳон.
Осмон илмин кашф айлаган
Улуғбекдек ўғлонларинг.
Етти иқлим аро кезар
Достонларинг, дostonларинг.
Шеърятнинг осмонида
Мангу сўнмас Чўлпонинг бор.
Усмон Носир янглиғ жасур
Шаҳид кетган ўғлонинг бор.
Римга, ҳатто, алишмаган
Бедапоя, далаларинг.
Сенга жонин фидо этар
Муҳаммад¹дек болаларинг.
Дўпписида кўёш рамзи
Қалби кўёш она - элим.
Мадҳинг куйлаш олий қарзим
Эй қора қош она - элим.
Мен ҳам сенинг фарзандингман
Болангман, жигарбандингман.
Ғойибона шеърлар ёзган
Ғурбатдаги дилбандингман.

2018 йил

¹ Муҳаммад Юсуф назарда тутилган.

ОРЗУЛАРИ ОППОҚ ЭЛИМ

Ўзбекнинг ҳовлиси кўркам бўлади,
Ўзининг жамбилу райҳони билан.
Муаттар атридан кўнгил кулади,
Уйлари гўзалдир айвони билан.

Ўзбекнинг тили ҳам шакардан ширин,
Аския, ҳазили дилларга ёқар.
Катта-ю кичиги сизлар бир-бирин,
Қалбида меҳрнинг дарёси оқар.

Ўзбекнинг уйи ҳам мудом бозордир,
Бир этак ўғилу қизлари билан.
Орзулари оппоқ, ниятлари соф,
Меҳмон кутар нону тузлари билан.

Ўзбекнинг тушига жаннатлар кирар,
Эзгулик безайди хаёлларини.
Ўзбек аёллари гулларни севар,
Эрлари севади аёлларини.

2005 йил

ЖОН ТИЛИМ, ЖОНЛИ ТИЛИМ

Жон тилим, жонли тилим
Сен-ла қадрим, шоним бор.
Руҳимда илоҳий куч,
Вужудимда жоним бор.

Жаҳон тиллари ичра
Мафтункорсан, гўзалсан.
Юрак томирларимдан
Сизиб чиққан газалсан.

Сенинг бирла тирикман,
Сенинг бирла шод дилим.
Сен туфайли буюкман,
Ўзбек тилим, ўз тилим!

2021 йил 21 октябрь

БУ ЮРТДА

Бу юртда эрксевар бир эл яшарди,
Хуррият шамоли эсган онларда.
Ҳайикмай хатарли тўсик, ғовлардан
Куллик кишанларин улоқтирганди,
Кўркмасдан кўзлари қизил ёвлардан.
Ўша интилишлар, ёруғ хаёллар,
Улуғвор мақсадлар, журъат, шижоат,
Наҳотки, йитдилар шамолдек тўзиб?
Ёки шум тузумнинг машъум сояси
Буюк тўлқинларни қўйдими тўсиб?
Наҳот, унут бўлди боболар ёди?
Наҳотки, тарк этди жасорат, имкон?
Наҳот, парвоз этмай синди қаноти?
Наҳот, тикланмагай номус, шараф - шон?
Наҳот, шаҳидларнинг доди, фарёди
Унутилиб кетди беиз, бенишон?
... Йўк. Йўк. Бу ғалвали, маккор даврда
Пинҳона курашга ўтиб олган эл,
Ёвларига қарши йиғаётир куч:
Эзгу ғояларни ўз болалари
Онги, шуурига сингдириб буткул,
Ёвлардан беаёв олажакдир ўч!

Жасорат қайтадан туғилажакдир!

2022 йил 19 апрел

ШОИР

Чин шоир элпарвар, элсевар бўлар,
Миллат бахти учун бахш этар ўзни.
Бургут мисол юксак парвозни кўзлар,
Олқишлар зулмга тик боққан кўзни.

Унинг юрагини эгаллаб олган
Майда дунё, рўзғор ташвиши эмас,
Қайғу ҳасратидир муштипар элнинг.

Эрта-кеч хаёлан излаб юрар у
Халқни умидсизлик - қоронғуликдан
Чароғон кунларга элтгувчи йўлни.

Унвону мартаба, темир-терсақлар
Ғашини келтирар чивин пашшадек.
Тангри берганига қаноат қилиб,
Дунёда яшайди мисли подшодек.

Баъзан эҳтиросга берилиб кетиб,
Унутиб қўйса гар мулозаматни.
Одамлар, сиз ундан ранжиманг асло,
У кўп ҳам хуш кўрмас сохта хурматни.

Нафрат билан боқманг ўжарлигига,
Истеҳзоли кулманг ориқлигидан.
Киргайган кўзлари, тўзғиган сочи
Даракдир дилдаги оғриқларидан.

Чорчўпга михланган Исо Масихдай¹
Шоир ўлими ҳам умридек гўзал.
Чунки манглайига Лавҳул Маҳфузда
Шарафли бир қисмат битилмиш азал.

Шоир овозидир одамиятнинг,
Шундан юрагида “аламлар қат-қат”.²
Қутқариб бўлса гар, бу жамиятни
Шоирлар қутқариб қолажак фақат.

2022 йил 27 апрел

¹ чорчўпга михланган Иудани Оллоҳ Исо Масих қиёфасига киритиб қўйган.

² А.Орипов сатри.

Озод бўлиб яшаш учун қалбимизда
Баъзан етмас журъатимиз, баъзан шуур.
Жумбоқларга тўла ҳаёт мактабида
Биз яшашни ўрганамиз бутун умр.

Руҳимизда жилваланган илоҳий нур
Юксакларга чорлаб турар кўнглимизни.
Лекин маккор рақибимиз шайтон қурғур
Ҳар қадамда пойлаб турар йўлимизни.

2003 йил

ШОИРЛИК

Шоирликни маддоҳлик билиб,
Қалам тутган булҳаваслар кўп.
Топган сўзни қофия қилиб,
Мадҳиялар ёзишар тўп-тўп.

Англолмаслар, шоирлик асли,
Худо берган дарддир, жабрдир.
У таъмага бўлмагай таслим,
Шоир қалби улкан қабрдир.

Фақат ёниб битса ярашар,
Она юртни куйлаб қасида.
Шоир таъма либосин ташлар,
Шеърятнинг бўсағасида.

2002 йил 6 апрел

ХАЛҚ

Гарчи шеър олами самовий ҳислар,
Илоҳий туйғулар дунёси эрур.
Менга халқ ҳақида ёзгин десалар,
Исёнли туйғулар қуюлиб келур.
Халқнинг гарданига юклаб тузумни,
Тўралар юраркан кайфини суриб.
Халқининг дардидан қалби эзилиб
Шоирлар жон берар минбарда туриб¹.
Бағри кенг бу халққа қойил қоласан,
Асло нолимайди, чиқиб майдонга.
Бир бурда нон топса қулдек суюниб,
Шукрона қилади буюк Яздонга.
Қорни оч бўлса ҳам, кўзи тўқ мудом,
Ҳиммату саховат бобо меросдир.
Ўзи емай, ичмай йиллаб қилиб жам
Уч кунлаб тўй қилиб бериши ростдир.
Бундай буюк қалбли элдир ягона,
Буюклиги йиллаб топгандир сайқал.
Унинг меҳнатига, садоқатига,
Фақат шоирлари кўяди ҳайкал!²

2002 йил

¹ Ўзбекистон халқ шоири Муҳаммад Юсуф кўзда тутилган.

² Ўзбекистон халқ ёзувчиси Тоғай Мурод кўзда тутилган.

РАУФ ПАРФИ¹ ВАФОТИГА

Бу юрт бағри ғам - қайғу бори,
Кундузлари фарқ этмас тундан.
Бор эди бир дарвеш шоири,
Бугун қолди айрилиб ундан.
Етти қават ер борар захлаб,
Осмон тинмай тўкар ёшини.
Шоирини севган дарахтлар,
Яшар мангу эгиб бошини.
Дилга жойлаб Ватан ёдини,
Озодликнинг тимсоли сўнди.
Куйлармикан элнинг дардини
Бирор шоир унингдек энди.
Шоирлик қисматдир, касб эмас,
Дард, алам бор ҳар бир ҳарфида.
Самолардан турналар, хатто
Видо айтар Рауф Парфига!

2005 йил 10 апрел

¹ Рауф Парфи Ўзбекистон халқ шоири.

ШАВКАТ РАҲМОН¹ ХОТИРАСИГА

Муқаддас айлаган Худо бу ерни,
Бу ерда улуғлар арвоҳи кезар.
Эрк қуши бойланган пўлат занжирни,
Қилич узолмаса, ўткир сўз кесар.

Зулфиқор руҳ билан яшадингиз, сиз,
Мудом дилга тугиб, ёруғ ниятни.
Ҳатто, сўнгги йўлга кетар экансиз,
Уйғотиб кетдингиз буюк миллатни.

2002 йил 23 январ

АСҚАР МАҲКАМ² ХОТИРАСИГА

Ваҳдат водийсини тутди ҳазин куй,
Кофарниҳон оқди сокин, беисён.
Унинг соҳилига қайтди ушбу кун,
Бағри дарё шоир – муборак инсон.

Руҳим ором топди сўнгги нафасда
Омонат вужудин берди тупроққа.
Қутулди меҳрсиз бу тош қафасдан,
Озодликка чиқди, қовушди Ҳаққа.

2007 йил 13 март

¹ Миллатпарвар ўзбек шоири.

² Тожикистонда туғилиб, Тошкентда яшаб ижод қилган ўзбек шоири.

ХАЛҚ ШОИРЛАРИГА

1

Азалдан шарафли кордир шоирга
Элнинг бахти учун жондан кечмоқлик.
Муслмон ўлкада ордир шоирга
Подшоҳлар соғлиги учун ичмоқлик.

2

Иқболи пастликдир, шармандалиқдир
Элнинг аҳволидан кўз юмар бўлсак.
Рост сўзни айтиш ҳам бугун мардликдир -
Боқийлик топармиз ҳақ йўлда ўлсак!

3

Токи эл зулмдан қутулмас экан,
Чумчуқюрак экан миллат сорлари.
Онгимизнинг қулфи очилмас экан
Ҳаққа етмас халқнинг оху зорлари.

2013 йил

ДОРНИНГ ОҒОЧИ

*«Ассалому алайкум, дорнинг оғочи»
«Кунтуғмиш» достонидан.*

*«Бош ўзи не керак эрки йўқ элга?»
Рауф Парфи.*

Эй, дор, сен туфайли неча золимнинг
Шаҳидлар хунида ювилган сочи.
То золим бор экан, ситам бор экан,
Қайга ҳам борардик биз сендан қочиб:
Ассалому алайкум, дорнинг оғочи.

Туркнинг бош авлоди Абу Турк Ёфас,
Унга тегишлидир туркларнинг тожи.
Тарих солиб турклар эркига қафас,
Уларни тарикдай ташлади сочиб:
Ассалому алайкум, дорнинг оғочи.

Кимки эрк истаюр, адолат истар,
Охири сен бўлдинг сўнгги меърожи.
Эй, дор, «Кунтуғмиш»да илк бор жаранглаб,
Барча ҳақдилларга бердинг йўл очиб:
Ассалому алайкум, дорнинг оғочи.

Токи эл, улусда бирлик йўқ экан,
Токи талош экан элнинг хирожи.
Эрксиз бошимизни этгали қурбон,
Қошингга келурмиз кўкракни очиб:
Ассалому алайкум, дорнинг оғочи.

2012 йил 4 май

ТАРИХ САБОҒИ

Баъзан ўзим билан ёлғиз қолганда,
Хаёлимдан кечар тарихий ўйлар.
Руҳий боғланишга кириб қолгандай,
Қадим аждодларим ҳикоя сўйлар.
Юргандек буюк дашт кенгликлариди,
Онгим қафаслари синади қарс- қарс.
Маҳмуд Қошғарийнинг битикларидан
Келажагим учун ўрганаман дарс.
Ўқиркан қадимий боболар битган,
Тошларда акс этган туркона хатни.
Хотирам ёришиб кетади бирдан,
Ўйлайман бўлиниб кетган миллатни.
Бойкўлдан то Каспий денгизигача,
От суриб ўтгандир буюк аждодим.
Хиротдан бошлаб то Энасойгача
Сочилиб ётибди уларнинг ёди.
Вақт чопар ўзгача бир шиддат билан
Тарих ғилдираги айланар тинмай.
Дунёга ким қутқу солмоқда бугун,
Кеча кимлигини бир ўйлаб кўрмай.
Ҳар кимнинг бошида бир Худо бордир,
Тангри имон берсин барча дилларга.
Тарих авлодларга катта сабоқдир,
Тарих бир чироқдир улуғ йўлларда.
Мозийни эсларкан ёниқ сўз билан
Ўтли сатрларни ёза бошлайман.
Зийрак нигоҳ билан, тийран кўз билан
Улуғ келажакка қадам ташлайман.

2007 йил 13 январ

ЭРТАНГИ БОЛАЛАР

Эртанги болалар ўткирроқ бўлар,
Пуркувват бўлади бизга нисбатан.
Улар ўз элининг бошини силар,
Эрк билан сийлайди уларни Ватан.
Улар элни бошлар улуғ йўлларга,
Туғ қилиб ўзига буюк аҳкомни.
Шавкат Раҳмони¹ни унутмас сира,
Ва севиб ўқийди Асқар Маҳкам²ни.
Муқаддас заминнинг бағрида ётган,
Авлиёлар ҳаққи Худойим кўллар.
Чунки валийларни зикр қилишни
Абдулло Зухур³дан ўрганар улар.

2004 йил

¹ ўзбек шоири

² ўзбек шоири

³ ўзбек шоири

ЯХШИДАН БОҒ ҚОЛАР

Яхшидан боғ қолар, ёмонлардан доғ.
Яхшидан от қолар, ёмонлардан дод.
Ҳаётда муносиб яшаб ўтса ким,
Эл ҳам яхши дея айлар уни ёд.

Ўттиз йил халқини зир титратди у,
Ўттиз йил зулмидан улус ютди қон.
Адолат истаган бадарға бўлди,
Иймондан сўйлаган бўлди қатағон.

Ўзбекнинг шарафли ўғлонлари мўл,
Оғир лаҳзаларда халқни унутмас.
Ёмоннинг ҳаққига дуо қилмас эл,
Бўралаб сўкару номини тутмас.

2022 йил 3 январ

УЛУС АҲВОЛИ

Бунча ўртанмасанг, ўзингни қийнаб,
Улус аҳволидан куйиб-ёнмасанг.
Яшасанг бўлмасми нафсингни сийлаб,
Бунча ҳам исёнкор, саркаш бўлмасанг?

Яшасанг бўлмасми сурурга тўлиб,
Ўзингча шодмону, ўзингча масрур?
Не обрў топарсан сен қалқон бўлиб,
Фақат сенда борми номус, ор, гурур?

Сен сира ишонма сўзомол халққа,
Улар қалтис чоғда сўзидан кечар.
Кеча Алмисокда сўз бериб Ҳаққа,
Бугун шайтон берган томоқ¹ни ичар.

2013 йил 27 июл

¹ Қозоқ тилида овқат

АХД

Сокинлик истайди руҳим туну кун,
Етдиму исённи енгмоқлик вақти?
Ислоҳ этгим келди бирма-бир бугун,
Хатога қоришиб, сустлашган Аҳдим.

Бақир, чақирлардан фойда йўқ. Билдим –
Илдизи терандир заққум дарахтин!
Шохи ҳам кенгайиб бормоқда илдам,
Аммо сафи сийрак бўйсунмас Аҳднинг!

Фожиа сирларин англамоқ учун
Мозийга айланган йилларга бокдим.
Аланга ўрнида бурқсирди тутун-
Чўғидан ўт олиб юракни ёқдим!

Энди ҳар лаҳзани ғанимат билиб,
«Хурлик малаклари»-тоза дилларга,
Муқаддас бу чўғни жойламоқ керак
Токи шайлансинлар қутлуғ йўлларга!

Токи юракларда ёнган бу оташ
Ҳеч қачон сўнмасин – шудир бош ғоя.
Токи манқуртликнинг темир қафасин
Эритиб ташлашга қилсин кифоя!

2013 йил 27 июл

ЎЗЛИККА ҚАЙТИШ

Бугун аста кийдим бобомдан қолган
Занглар «нақш» солган темир совутни.
Ертўла тўридан муқим жой олган
Ўтдонга қайтадан қаладим ўтни.

Дами ўтмас бўлиб қолган қиличга
Ўт билан сувда хўп обутоб бердим.
Кераксиз сочилиб ётган ўқ-ёйни
Эҳтиётлаб туриб бирма-бир тердим.

Йўл олдим отхонам сари оҳиста.
Пишқирган отимни силаб-сийпадим.
Эгар-жабдугини ўрнатиб аста,
Отни бўшатгандим-сакраб кишнади.

Ўйноқи от айтгин, нечун кишнадинг,
Сездингми мендаги журъат-итобни?¹
Шу кеча билсанг гар қайта ўқидим
Бобомнинг мероси-қутлуғ Китобни!

2013 йил 27 июл

¹ Итоб - қаҳру ғазаб.

ЎЗИМИЗГА ЯРАША

Бирлашмаймиз! Қилмишимиз ўзимизга яраша.
Шунинг учун, турмушимиз ўзимизга яраша.

Бағрикенглик қилолмадик, кечиримлик бўлолмадик,
Гина сақлаб юришимиз ўзимизга яраша.

Пода каби подабонга қолиб кетган кунимиз
«Қуллуқ» қилиб туришимиз ўзимизга яраша.

Бўйсунмадик Ҳақ ҳукмига, хато кетди йўлимиз,
Тўғри йўлни кўришимиз ўзимизга яраша.

«Подшоҳ-Тангри соясидир» деган ҳадис бор, аммо
Бу ҳадисни билишимиз ўзимизга яраша.

Авж олмоқда кундан - кунга фитна, исён ва нифоқ
Оқибати «шўр»ишимиз ўзимизга яраша.

2013 йил 27 июл

Азалдан эрк учун курашиб ўтган
Миллатнинг жасур ва мард ўғлонлари.
Бири ғолиб бўлиб мақсадга етган,
Бири қувғин бўлган Бобур¹ сингари.

Мен ҳам ўз-ўзимни савол айладим,
Хўш, бугун мен қулман кимнинг олдида?
Шунда руҳ қушимга панжара солган
Рақибларим келди кўзим олдига:

Мени сарсон айлаб, етаклаб юрган
Асли, нафсим экан биринчи душман.
Шайтони лаъиндир гиж-гижлаб турган,
Шу иккисин енгсам, мен озод қушман.

2009 йил 11 феврал

¹ Шоҳ ва шоир Заҳириддин Муҳаммад Бобур кўзда тутилган.

ИБРОҲИМБЕКНИНГ ВАТАНГА ҚАЙТИШИ

Адиб Эшмуҳаммад Донохоновга

Бир ўқ кифоядир қутулмоқ учун
Виждон азоби-ю қайғу, қирондан.
Аммо худкушлик ҳам номардлик эрур
Ватанга қайтмаслик каби Афғондан.
Аму соҳиллари алвон тус олди,
Жангда шаҳид кетган улус қонидан.
Ватан осмони ҳам куюнга тўлди
Лақай улусининг дод-фиғонидан.
Ё Тангрим, ким деган одамман энди
Ватанни хўрлаган душман олдида.
Мени деб қон тўкди неча минг одам
Қандай номим қолар халқнинг ёдида?!
Ё, Тангрим, сен ўзинг тўғри йўл кўрсат,
Ўзинг мадад бергил содиқ қулингга.
Ай, она элима, мени авф этгин
Нафрат билан боқма содиқ ўғлингга.
Ай, она элима авф айла мени,
Қайтма деб ғов солма менинг йўлимга.
Сенинг номусингни сақламоқ учун
Ўзимни топширгум душман кўлига.
Бир ўқ кифоядир қутулмоқ учун
Виждон азоби-ю қайғу, қирондан.
Аммо худкушлик ҳам кўрқоқлик эрур
Ватанга қайтмаслик каби Афғондан.
Ай, она элима, мени авф айла...

2012 йил

АЙТАР СЎЗИМ

Абдулҳамид Чулпондан илҳомланиб

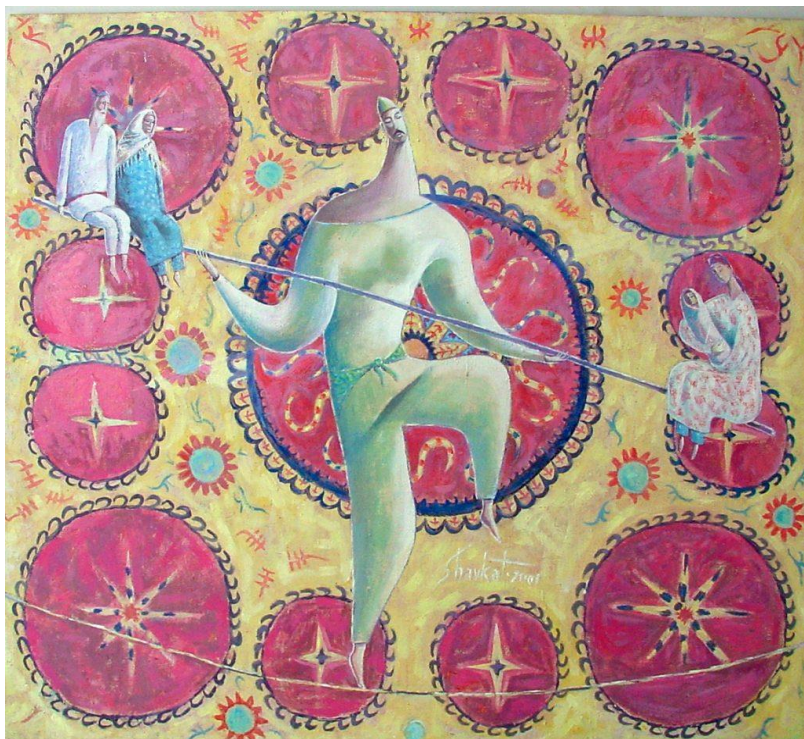
Шоир тамъа қилиб тамшаниб турса,
Фозил тилин сотиб, гердайиб юрса,
Золим ўз халқининг қонини сўрса,
Ҳақ сўзни айтганни душмандек кўрса,
Элим, файз қолмабди гул боғларингда.

Маддоҳлар шеър битса “шоҳаншоҳига”,
Парво қилмай элнинг чеккан оҳига.
Бир кун ўзи тушгай қазган чоҳига,
Золим жавоб бергай ҳар гуноҳига,
Халқим, не синов бор бу чоғларингда?

Бандага нигоҳбон ёлғиз Оллоҳдир,
Буни англамаган маддоҳ гумроҳдир.
Хоинлар шайтонга малай, ҳамроҳдир.
Элим, озод яшаш шарафли роҳдир,
Хур яша муқаддас тупроқларингда!

2019 йил

УЛ АЖИБ ДАВРОНЛАР, УЛ АЖИБ ДАМЛАР

ИЛТИЖО

Хазон фасли тиним билмай ёққан ёмғирлар мисол,
Кўзларимда ёшларим шашқатордир, шашқатор.
Юрагимни дарду ғам ўртагай тун-кун эзиб,
Хаёлимни ота-онам хотираси банд этар.

Дилга ором тополмайман, келаверар бўзлагум,
Титроқ тутар совуқларга дош бермас бу танамни.
Ота-онам меҳрин кўмсаб, дийдорини излагум,
Раҳматингга олгин, Тангрим, менинг ота-онамни.

Ота-она давлат экан, қиёси йўқ бир давлат,
Афсус қадрин билмагаймиз улар тирик чоғида.
Тангрим, сендан тилайдирман тирикдирман тобад:
Сен уларга жой ато эт жаннатингнинг боғидан.

Ётган манзил, маконларин айлантир пар тўшакка,
Ҳавзи Кавсар сувидан бер, эшит менинг ноламни:
Бу дунёдан яхшилиқни кўрмай кетдилар улар,
Раҳматингга олгин, Тангрим, менинг ота-онамни.

Суюкли зот шафоатин насиб айла уларга,
Ҳисоб чоғи ўнг томондан бер номаи аъмолин.
Пулсиротдан ўтган чоғда, чироғ бўлсин иймони,
Қиёматда дариг тутма, кўрсат гўзал жамолинг.

Қодир Эгам, Раҳимдирсан, Раҳмондирсан сен Ўзинг,
Қудратинг-ла яратгансан ўн саккиз минг оламни.
Гарчи ожиз бир қулингман, эшит менинг дил сўзим:
Раҳматингга олгин, Тангрим, менинг ота-онамни.

2012 йил 4 март

“ЧЎЛИ ИРОҚ”НИ ТИНГЛАБ

Ёндириб юборар жону дилимни
Вужудимни чулғар бир ҳазин титроқ.
Ёдимга салади ҳайҳот, ўлимни
Минг асрлик фарёд - “Чўли Ироқ”.

Кўз олдимга келар қалбимда тошдек
Армонга айланган кадрдонларим.
Дунё қалқиб турар кўздаги ёшдек,
Нечоғлик ғанимат ушбу онларим.

Эвоҳ, арзугулик бир савобим йўқ,
Тангрим, тўзим бергин ожиз кулингга.
Умрим ўтаяпти учиб мисли ўқ,
Тангрим, ихтиёрим сенинг кўлингга.

Шаъни улуғ зотнинг карами ҳам кенг,
Кулинг иши эса ялинмоқ фақат.
Рўзи қиёматда ўзинг бандам де,
Рўзи маҳшар ўзинг айлагин шафқат.

Ёритиб юборар фикру ёдимни,
Вужудимни чулғар бир ҳазин титроқ.
Ёдимга салади ҳайҳот ўлимни,
Минг асрлик фарёд – “Чўли Ироқ”.

2010 йил

ОРЗУ

Туғилсангу дунёда
Ёмонликни кўрмасанг.
Дўстинг бўлса зиёда,
Меҳрга зор бўлмасанг.

Бошингда омон бўлса
Дуогўй ота-онанг.
Бағринг фарзандга тўлса,
Нурга тўлса остонанг.

Чинор янглиғ ҳар маҳал
Собит турсанг иймонда.
«Бир кам дунё» деган нақл
Бўлмасайди жаҳонда.

2002 йил

ОҲ, КАДРДОН ОНА - МАСКАНИМ

Қишлоғимга кириб бораркан,
Ҳовлимизга яқинлашган дам,
Мени кутиб ўлтирган каби
Туюлади меҳрибон дадам.
«Ўғлим, яхши келдингми?» -дея,
Тикилгандек кўзимга оғир.
Йўл бошлайди ҳовлига қараб,
Оҳ, соғинчдан юрагим оғрир.
Ўтар экан остона ошиб,
Бир нур чулғар сеҳрли, жозиб,
Ана, тахта сўри устида
Бувим кутар дастурхон ёзиб.
“Болажоним, келасан дея,
Ёпиб қўйдим сенга иссиқ нон.
Кўзларингдан бувинг ўргилсин,
Кел, бағримга босай, болажон!».
Оҳ, қадрдон она - масканим
Ширин хотиралар кўргони.
Ҳар гал сенинг бағрингга келсам,
Ота-онам келар кўргани.
Ҳовлидаги райҳонзор бўйлаб
Онам ташлар оҳиста қадам.
Уфқларга тикилиб ўйчан,
Хаёл суриб ўлтирар дадам.

2009 йил 16 июл

УЛ АЖИБ ДАВРОНЛАР

Райҳону жамбиллар, номозшомгуллар,
Ариқ бўйидаги ялпиз, сумбуллар,
Онам чиройидан ранг олган гуллар,
Отам журъатидан жон олган йиллар,
Ул ажиб давронлар, ул ажиб дамлар
Қайларда қолдилар, қайга кетдилар?
Ҳовли четидаги беҳи дарахти
Қуриб қолганми ё мендек карахтми?
Қани оппоқ гулга бурканган бодом?
Қани болалигим эрка ва шодон?
Ул ажиб давронлар, ул ажиб дамлар
Қайларда қолдилар, қайга кетдилар?
Қани опаларим - гулдан ҳам нозик,
Чиннидек жарангдор, шўх, шаън овози?
Қани онажоним - иссиқ нон ёпиб
Отамни кутгани, дастурхон ёзиб?
Ул ажиб давронлар, ул ажиб дамлар
Қайларда қолдилар, қайга кетдилар?
Қани уй томида қизғалдоқ унган?
Шифтида қалдирғоч мудом ин қурган.
Қани ўсмирлигим? Бир қиз ишқида
Супага ағанаб хаёллар сурган?
Ул ажиб давронлар, ул ажиб дамлар
Қайларда қолдилар, қайга кетдилар?
Пахса деворларим бузилиб кетди,
Баланд чинорларим кесилиб кетди.
Жўжабирдай жонни ўстирган мунис
Ота-онам менинг дунёдан ўтди.
Ул ажиб давронлар, ул ажиб дамлар
Қайларда қолдилар, қайга кетдилар?

2017 йил

**«НАМАНГАН СОҒИНЧИ»
ТУРКУМИДАН**

МИРЗОБЕК БОБОМНИНГ АРМОНИ

Юртни босди насл – насабсиз,
Диёнатни унутган каслар.
Мени сотди кўрқок, иймонсиз,
Тузим ичган хоин, нокаслар.
Йўлга тушдим по-ю пиёда,
Бошим олиб кетдим мен сендан.
Молу мулкни нетгум дунёда,
Бағринга гар сиғмасам, Ватан.
Сарҳадингдан мен кетдим йироқ,
Қўним топдим фақат шу жойда.
Қамишзорлар босган бу тупроқ,
Ватан, сенга жуда ўхшайди.
Мен ишладим, тинмай ишладим,
Айлантирдим юртни чаманга.
Узун тунлар кўрган тушларим,
Сен ҳақингда бўлди, Наманган.
Ота-онам хоки бор сенда,
Рухим сенда, гарчи бунда тан.
То қиёмат ёнгум кўйингда,
Пешонамга сиғмаган Ватан.

2001 йил

ДАВРОНБЕК БОБОМНИНГ АРМОНИ

Қора кунлар келди чинакам
Осмон узоқ, ер қаттиқ бўлди.
Наҳот юртда йўқ одил ҳакам
Дашти қипчоқ қабрга тўлди.
Акам, менинг мард, ботир акам
Бошинг олиб қайларга кетдинг.
Дилни тиглар бир аччиқ алам,
Қай ўлкага, манзилга етдинг?
Қайга борай бу ердан кетиб,
Укам сари бормоқ тахлика.
Тақир чўллар, тоғлардан етиб
Топарманми мен сизни, ака?
Бу юрт нега бунчалар сабил,
Бу юрт нега ғафлатда қотган?
Қайси айби учун бу халқни,
Тангрим томуғ-дўзахга отган?!
Акам, менинг мард, ботир акам
Излаб, излаб сизни топаман.
Баланд тоғлар бағрида қолиб
Ватан, сени мен яратаман.

2001 йил

ҚАМЧИБЕК БОБОМНИНГ АРМОНИ

Миллатчи деб атабсан мени нокас,
Миллатимни жондан азиз кўраман.
Бой одамнинг фарзандиман бу ҳам рост,
Шунинг учун назарим тўқ юраман.
Не истайсиз, эй кўзи оч нокаслар,
Аллоҳ севиб имон берган элимдан?
Оқ, қизилга бўлинган ғофил каслар,
Қийнасанг ҳам қайтмагайман йўлимдан.
Ўз беклари бирлашмаган ўлкада
Хазон бўлди жаннатмакон боғ-роғлар.
Бўлинганни бўри еди йўлкада,
Ёпирилиб келди кўшқалла зоғлар.
Биз алдандик, сиёсатнинг макрига,
Асли оқ ит, қора ит ҳам бир бўлди.
Эрк истасанг агар халқим дунёда,
Бир ёқадан бош чиқариб юр энди.

2001 йил

НАМАНГАН СОҒИНЧИ

Онам Инобат Даврон қизига бағишлайман

Наманган, қайдасан боргим келодир,
Олма, ўригингни тергим келодир.
Олма, ўригингни кўзимга суртиб,
Давру давронимни сургим келодир.

Наманган, гулларга тўлган диёрсан
Азалдан севимли бўлган диёрсан.
Бобомнинг армони менга ҳам ёрсан
Боғингдан гулларинг тергим келодир.

Наманган, сойларинг сувларга тўлди
Сув эмас сой тўла кўз ёшлар бўлди.
Юрак тўла соғинч, армонлар қолди,
Армоним дунёга ёйгим келодир.

Наманган, эврилиб нурга замонлар,
Кўркингдан яшнагай давру давронлар.
Мен ҳам ошиб бир кун тоғу доvonлар
Бағрингда бир умр қолгим келодир.

2001 йил

ИЗТИРОБ

Юпанч йўқдир дил туғёнига,
Жудоликдан эгилган бошим.
Мўминхўжа қабристонида,
Ётар менинг ою куёшим.
Ҳаётимнинг юлдузи сўнган,
Осмонларим булутли, хира.
Юрагимни тилгани тилган,
Зулфиқордек кескир хотира.
Тополмайман энди сўроқлаб,
Кўзларимдан сизади ёшим.
Қизғалдоқдек бағримни доғлаб,
Ботиб кетди ою куёшим.

2002 йил

ОНАЖОНИМ

Онажоним кечалари
Сизни ўйлаб ётолмасман.
Қанча кезмай кўчаларни
Гардингизни тополмасман.

Хаёлимдан кетмас сира,
Сизнинг нурли нигоҳингиз.
Нетай, она, бўлолмадим,
Сўнгги йўлда ҳамроҳингиз.

Сизни йўқлаб ҳовлимизга,
Келар яқин-йироғингиз.
Уй бурчида милтирайди,
Опам ёққан чироғингиз.

Жудоликнинг даҳшатини
Англаб етдим ўтиб фурсат.
Бу дунёда ўлим экан
Тириклар-чун танҳо ҳикмат.

2001 йил

Боғбонқишлоқ хувиллаб ётар...
Кўчаларда одамлар сийрак.
Йўл бўйида солланар тутлар
Бир - бирига улардир тиргак.

Бир даврлар бу кўчалардан
Чоллар қатор бўлиб ўтарди.
Кампирлар ҳам бошида тугун
Қайларгадир шошиб кетарди.

Энди эса... Мўминхўжа¹га
Меҳмон бўлиб кетдилар улар.
Хизрмонанд нуроний чоллар,
Бошда тугун тутган кампирлар.
2021 йил 22 декабр

¹ Мозор номи.

ОНАМ ХОТИРАСИГА

Эрта баҳор. Қошинга келдим
Хас-хашакни оралаб ўтиб.
Хазон босган юрагим билан
Манзилингга келдим-ку етиб.
«Она» дейиш нақадир оғир
Совук, қора қабрга боқиб.
Кўзларимдан ёшларим оқар
Ўт-ўланга, бағримни ёқиб.
Такдирнинг тор кўчаларида
Она сенсиз бўлдим оввора.
Кўзларимга дунё қоронғу
Баҳор келди, аммо, дил - пора.
Она, ҳали Боғбон қирлари
Яшилликдан киймади либос.
Сайрагани йўқ қушлар ҳануз,
Гўё баҳор энди бахт эмас.
Кўнглим ўксиб бўзлагим келар
Уввос солиб, дардларим айтиб.
Мўъжиза юз берсайди кошки,
Кошки, Она, келсайдинг қайтиб.
Сенсиз ёлғиз қолдим мунғайиб,
Бошимни-да силамас ҳеч ким.
Ўтиб кетар бўлсам дунёдан
«Болам» дея йиғламас ҳеч ким.

2012 йил 26 июл

ОНАМНИ СОҒИНИБ

Қабрингизда очилибди гули райҳон,
Изтиробдан кўнгил қасрим эрур вайрон.
Сиз йўқ. Қисмат йўлларида кезиб сарсон,
Умрим боғин қуршаб олдин хазон, она.
Боғбон қирга яна баҳор қайтиб келди,
Қалдирғочлар кўшиғига олам тўлди.
Йўлингизга боқиб кўзим гирён бўлди,
Наҳот, энди сизни кўрмоқ армон, она.
Бир сиз билан қаро тупроқ тўярмиди?
Мен йиғласам бирор инсон қуярмиди?
Мени сиздек бирор инсон суярмиди?
Пойингизга бўлай ўзим қурбон, она.
Энди менинг бошларимни силайди ким?
Саҳарларда менга оқ йўл тилайди ким?
Бир кун ўлсам «ўғлим»дея йиғлайди ким?
Сиз эдингиз бошимизга посбон, она.
Айтган билан битмас дардим, ожиз тилим,
Ҳасратларга тўлган менинг обу гилим.
Соғинчлардан тилка эрур бағру дилим,
Кўз ёшимдан тўлди сою сайҳон, она.

2002 йил 20 март

ОНАМ ТИРИК БЎЛГАНИДА

Ғам нелигин билмас эдим,
Онам тирик бўлганида.
Асло бемор бўлмас эдим,
Онам тирик бўлганида.

Кутганимиз меҳмон эди,
Ҳовли тўла райҳон эди,
Ҳар ишда бош, сорбон эди,
Онам тирик бўлганида.

Опаларим иноқ эди,
Укаларим кувноқ эди,
Йўлларимга муштоқ эди,
Онам тирик бўлганида.

Шоир эдим, оқин эдим,
Олов эдим, чақин эдим,
Мен жаннатга яқин эдим,
Онам тирик бўлганида.

2005 йил 27 декабр

МАРСИЯ

Поччам Садриддин хотирасига

Тонг чоғида келган совуқ хабардан
Қарсиллаб синди юрак дарахтим.
Тоғлар қулаб тушди, ёрилди осмон,
Қиёмат кўпгандек бўлди гўёки.
Тилимга сўз келмас, бўғзимга йиғи,
Йўлда туриб қолдим бир лаҳза карахт.
Жигаримни тешди ғамнинг санчиғи,
Сафаринг бахайр, эй улкан Дарахт!

2012 йил

БОШИМГА САВДОЛАР...

Бошимга савдолар юборди Худо
Бандам етсин дея ҳаёт қадрига.
Неча азизлардан айлади жудо,
Хўрсиниб боқурман улар қабрига.
Гоҳ йўлдан адашдим, гоҳо тойилдим
Гоҳо англолмадим ҳаёт қадрини.
Гоҳ панд берди менга тўғрисўзлим,
Гоҳ тортдим вафосиз дўст жабрини.
Аммо ҳақиқатни сўйладим доим,
Шунданми йўлларим ранжли ва пурғам.
Ёшим ўтганида тушуниб етдим
Бу нокас дунёнинг доим бири кам.
Менда на бир имкон, на сарват бисёр
Дунёнинг камини тўлдирай десам.
Шукр, алп қоматли икки укам бор -
Тобутим кўтарар бир куни ўлсам.

2013 йил 26 октябр

ОНАМНИ ЭСЛАБ

Бир йилки, дардимнинг чегараси йўқ,
Бир йилки, қайғудан руҳим паришон.
Бир йилки, бошимни бурғилар бир ўқ,
Бир йилки, қалбимни кемирар армон.
Аламу изтироб исканжасида
Кунларим кечади оғир бир тушдек.
Даҳшатли айрилиқ фожиасидан
Хастаман қаноти қайрилган қушдек.

Бир йилки, дардимнинг чегараси йўқ...

2003 йил 14 июл

ОНАМНИНГ АЙТГАНЛАРИ

Бизлар кўрган кунни сизлар кўрманглар,
Қирқинчи йилларда - урушдан кейин,
Оғир кунлар келди элнинг бошига,
Далада ишлардик бизлар кун бўйи.
Атала ичардик кунда бир марта,
Кимлардир шунга ҳам ҳатто зор эди.
Гарчи оч бўлсак ҳам болам, эл-юртда
Оқибат бор эди, меҳр бор эди.

2004 йил 22 сентябр

ОНА

Ҳижратларда юрганимда «болам» дебон
Эрта-ю кеч бизни дуо этган онам.
Умид билан бир ёстикқа бошин қуйган,
Отам билан видолашмай кетган онам.

«Мендан рози бўлиб кетсин онам» дея,
Ўз онасин бошларида тутган онам.
Ўз меҳрини аямаган ҳеч кимсадан,
Отам билан видолашмай кетган онам.

Тақдирдан нолимасдан шукр қилиб,
Тангри берган дардга сабр этган онам.
Фарзандларин ҳузурини кўролмасдан
Отам билан видолашмай кетган онам.

Отам ҳануз ғурбатларда юрар сарсон,
Уларсиз бўш, хувиллайди ғариб хонам.
Менинг хаста юрагимни эзар армон:
Отам билан видолашмай кетган онам.

Қодир эгам, илтижомни айла қабул,
Не дард бўлса бу дунёда тортган онам.
Онам учун шафоатхоҳ бўлсин Расул,
Отам билан видолашмай кетган онам.

2015 йил

АЙЛАНАЙИН

Маъмуржоним, кенжатоим,
Кўзларингдан айланайин.
«Дадажон» деб жаранглаган
Сўзларингдан айланайин.

Ҳофиз бўлсин машхур дея,
Исминг қўйган бобожонинг.
Қуёш каби нур балқиган
Юзларингдан айланайин.

Ҳар субҳидам сен боғчага,
Мен иш сари йўл оламиз.
Остонамда сен қолдирган
Изларингдан айланайин.

Бу дунёда мендан кейин
Чироғимни ёқиб тургин.
Серфарзанд бўл, сенинг ўғил,
Қизларингдан айланайин.

2004 йил

КҮНГЛИМ ГУЛИ, КҮЗИМ НУРИ

Кўнглим гули, кўзим нури - фарзандларим,
фарзандларим,
Дил офтобим, қалбим кўри - фарзандларим,
фарзандларим.

Сиз умримнинг мазмунисиз, давомчиси наслимизнинг
Сизникидир қалбим тўри фарзандларим,
фарзандларим.

Беғуборсиз фариштадек, пок виждонли, тоза хаёл,
Гирдингизда гиргиттондир эрта-ю кеч мушфиқ аёл.

Шу аёлдир адангизнинг кўз қувончи, дил овунчи
Борда хўп деб, йўғида ҳам бирор марта этмас савол.

Ўғил қанотли от бўлса, қиз қанотли куш демакдир,
Умр мангулик олдида бир лаҳзалик туш демакдир.

Фарзанд ўсиб, элга хизмат қилса, унинг кўрки бўлиб,
Дуо қилса элу улус, элнинг кўнгли хуш демакдир.

Ўғил қизлар мард бўлса гар, омад кулиб боқар доим,
Бир насиҳат айтай сизга, келиб қолди гапнинг жойи:

Бошингизга қилич келиб турса ҳамки, ростни сўзланг,
Ёлғончини суймас азал на пайғамбар, на Худойим.

2007 йил 11- апрел

ЎҒЛИМГА НАСИҲАТ

Дунё деганлари имтиҳон эрур
Оқибат савоб ё интиқом эрур.

Умр бир лаҳазалик фано ҳаётдир,
Охират ҳақиқий абадиятдир.

Аллоҳ ризқни таъмин этгувчи Раззоқ
Ҳалолу ҳаромдан сўрайди бироқ.

Фақат унга қуллик қилмоқлик керак,
Инсонлик кадрини билмоқлик керак.

Осонмас қулликни адо этмоқлик,
Бир пирнинг этагин керак тутмоқлик.

Сабр либос бўлсин сенга ҳар доим
Фарзу суннатларни айлагин қоим.

Қалбингда имонинг бўлса мустаҳкам,
Икки дунёда сен бўламагайсан кам.

Ўғлим шеър сўнгида бир ўтинчим бор,
Кимсага ўзингни хор этма зинҳор.

2004 йил 20 сентябр

ИШҚИМ КЎЧАР ЮЛДУЗЛАРГА

КЕЛМАДИНГ

Баҳор келди қишдан, аёздан ўтиб,
Насимлар эдилар майин ва енгил.
Баҳор келди яна сени эслатиб,
Фақат сен келмадинг сочлари сумбул.

Қирларни қоплади яшил майсалар,
Ариқлар бўйида уйғонди ялпиз.
Сувлар тўйиб ундан олди бўсалар,
Фақат сен келмадинг соҳибжамол қиз.

Баҳор осмонига тикмоқ бўлиб дор,
Турналар олисдан келдилар омон.
Йўлингга кўз тутдим тунлари бедор.
Фақат сен келмадинг қошлари камон.

Интизор ҳовлимда гуллади бодом,
Кузатдим, гуллари кетди тўкилиб.
Мен - умид гуллари тўкилган одам,
Сенинг йўлларингга қолдим тикилиб...

2001 йил 21 март

ТУМОР

Олисларга кетиб қолган ҳумо қушим
Сизнинг бирла учиб кетди ақлу ҳушим.
Умрлик ёр атаганим ширин тушим
Севгимизнинг чинлигини билиб қўйинг,
Чимилдиққа ундан тумор илиб қўйинг.

Минг тасаддуқ, ишққа содиқ қолганларга.
Жазо бордир муҳаббатдан тонганларга.
Аҳд паймонлар айландиму ёлғонларга?
Севгимизнинг чинлигини билиб қўйинг,
Чимилдиққа ундан тумор илиб қўйинг.

Гарчи сизни мос кўрмади менга тақдир
Бахтим қаро бўлса ҳамки, кўнглим оқдир.
Унинг бир - ла бирга яшаб бўлинг бахтли.
Севгимизнинг чинлигини билиб қўйинг,
Чимилдиққа ундан тумор илиб қўйинг.

2001 йил

СОҒИНЧ

Кундуз тунга беланди,
Кўкда ҳилол кўринди.
Шундай гўзал оқшомда
Ёлғизлигим билинди.

Юз кўрсатди юлдузлар
Самовий гўзал қизлар.
Қаердасан, юлдузим,
Қалбим сенга йўл излар.

Оқшом шамоли елар,
Тол барглари хилпирар,
Соғинч ўртаган бағрим
Баргдек ерга тўкилар.

2002 йил

Кезар эди кўкда ой,
Ёлғизгина ойжамол.
Деразадан бир аёл
Боқиб турар ғамгин, лол.

Ойнинг заррин сочлари,
Чор атрофга таралар.
Аччиқ ҳижрон ёшлари
Аёл қалбин яралар.

Тун бағрида гўзал ой
Кезар эди тўлғониб.
Йиғларди ойдек аёл
Ёлғизликдан қийналиб.
2002 йил

ЎРТАНМАГИН, КУЙМАГИН КҮНГИЛ

Ўртанмагин, куймагин кўнгил,
Сен тақдирнинг ҳукмига кўнгил.
Кўй, бу қизга муҳаббат қўйма
Сен севгингни елларга бергин.

Ўртанмагин, куймагин кўнгил,
Сен тақдирнинг ҳукмига кўнгил.
Кўз ёшларинг тўкма беҳуда
Ёшларингни селларга бергин.

Ўртанмагин, куймагин кўнгил,
Сен тақдирнинг ҳукмига кўнгил.
Гуллар узиб сочма пойига,
Сен меҳрингни гулларга бергин.

Ўртанмагин, куймагин кўнгил,
Сен тақдирнинг ҳукмига кўнгил.
Бу ўткинчи ёлғон дунёда
Ёлғиз Ҳаққа сен кўнгил қўйгил.

2001 йил 7 ноябр

ҚИСМАТ

Ҳижрон ханжарлари суякка етди,
Тақдирнинг зарблари юракка етди.
Оҳ урдим, оҳларим фалакка етди,
Нечун сенга менинг зорим етмайди?

Ишқинг деб қалбимдан сочдим ёғдулар,
Мақсудим бол эди, ичдим оғулар.
Оқибат қуюлди ҳазин туйғулар:
“Тақдир ишқ жомини менга тутмайди”.

Хазон фаслидаман, ўтди баҳорим,
Жоннинг қасдидаман, кетди қарорим.
Дорнинг остидаман, эй гўзал ёрим,
Нечун юрагимдан доғинг кетмайди?

2002 йил

МАҲЗУН ЮРАК НИДОЛАРИ

Хомуш тортди дилнинг янгроқ садолари,
Ўтди ёлғон муҳаббатнинг адолари.
Энди тунлар ишқ куйининг сеҳри эмас,
Таралади маҳзун юрак нидолари.

Суйганларим, куйганларим тарк айлади,
Ёлғиз бошим савдоларга ғарқ айлади.
Умидимнинг гулин хазон барг айлади,
Кўнгил уйим меҳмонлари – хатоларим.

Қайдан келди бу хиёнат – қора хатар
Ўртамизда айрилиқдек савдо ётар.
Энди топган азобларим ўзим тортай,
Қолмади-ку бу жонимга фидоларим.

Дерлар умр елдиримдек елиб ўтгай,
Билмам қачон бу юракнинг дарди кетгай.
Армонларим икки дунё – дунга етгай,
Тилда тошдек қотиб борар видоларим.

2002 йил

ИШОНЧ

Ишонгин баҳорлар келади,
Бир умр қолмасмиз даштларда.
Севгимиз дарахти унади,
Кўзлардин тўкилган ёшлардан.

Оташин ишқимиз тафтидан,
Ҳижроннинг даштлари ёнади.
Севгимиз дарахти шохига,
Биз кутган бахт қуши қўнади.

Бу қадим бевафо дунёда
Илк бора очилар ишқ гули.
Ошиқлар қўл очар дуога,
Биз бахтли бўламиз, севгилим.

2002 йил

Баланд учар, ҳумо қушим, етолмасман,
Бағрим ёнар, сира таскин тополмасман.
Бу не савдо ҳаргиз ташлаб кетолмасман,
Наҳот, энди висолингга етолмасман.

Ўтди баҳор юракларга ишқни солган,
Дил боғимда гуллар сўлиб, хазон қолган.
Мен эдимми, сен эдингми ишқдан тонган,
Ўйлаб, ўйлаб ҳеч ўйимга етолмасман.

Умрим ўтиб, келса агар бир кун ўлим,
Аён бўлса, сўнг манзилга кетар йўлим.
Висолингга етмай туриб нозли гулим,
Бу дунёдан умид узиб кетолмасман.

2000 йил

УМИДИМНИНГ ҒУНЧАЛАРИ

Умидимнинг ғунчалари хазон бўлди,
Сенинг васлинг менинг учун армон бўлди.
Юрагимда бино бўлган ишқ қасрининг
Устунлари қулаб тушди, вайрон бўлди.

Энди менга бегонадир ишқ куйлари,
Дилим эзар оғир-оғир ҳис, ўйларим.
Тушларимга кириб чиқар бахт тўйларим
Тўйлар армон, армонларим осмон бўлди.

Бошим олиб узоқларга кетгум нетай,
Қаландарлик ҳассасини қўлга тутай.
Сен бахтли бўл, майли мен тоқ, ёлғиз ўтай,
Сенинг бирла қолиш менга гумон бўлди.

2003 йил

БОҒБОНҚИШЛОҚ ҲАҚИДА ШЕЪР

Бу ерларда ёшлигим ўтди,
Илк севгининг азобин чекиб.
Бу ерлардан гўзаллар кетди,
Юрагимга наштарлар тикиб.

Бу ерларда содиқ сирдошим
Кўхна чинор ўй сураб хануз.
Тушларига кирар, эҳтимол,
Мени ташлаб кетган ўшал қиз.

Узун тунлар тинглаганман жим,
Дурбент сойнинг ғулувларини.
Мен севгандек севолмас ҳеч ким,
Боғбонқишлоқ сулувларини.

2002 йил

Кел энди, муҳаббат қуёши кулсин,
Кетсин чехралардан хижроннинг доғи.
Висол баҳоридан яшнаб очилсин,
Хазондек сарғайган кўнгилнииг боғи.

Диллардан таралсин биллурий нурлар,
Олисга чекинсин ғамнинг лашкари.
Кўнгил боғларида очилган гуллар
Ҳажрингда сўлмасин, келгин, дилбарим.
2002 йил

ДАШТИ ҚИПЧОҚ СУЛУВИГА

Ҳамон юрак қўмсар орзиқиб,
Эслаганда, ҳислар авж олар.
Тунлар мени кетар оқизиб
Хотиранинг жўшқин мавжлари.

Шодон эдик ишқ баҳорида,
Гувоҳ эди серёмғир шаҳар.
Олма гулин хуш ифоридай,
Қалбимизда яшнарди баҳор.

Бу кун бизни тарк этган висол,
Бўзлар дилда ғамнинг ўлани.
Олатовнинг тоғлари мисол
Йўлларимиз кетди бўлиниб.

Туш кўраман овуллариингни
Сени қўмсаб, кўзи қийиғим.
Лекин ҳижрон довулларида
Ғарқ бўлади умид қайиғим.

2002 йил

ЁДИНГДАМИ?

Ёдингдами илк учрашувлар
Ўшал ширин висол онлари.
Яшилликка бурканган олам
Навбахорнинг гўзал шомлари.
Кундузлари офтоб, тунлар ой
Гувоҳ эди бизларнинг аҳдга.
Оламларга бахш этиб чирой
Бизлар тимсол бўлгандик бахтга.
Самоларда сузган абрлар
Товланарди оппоқ ва мовий.
Ёғар эди майин ёмғирлар,
Шивирлашиб сирли, самовий.
Осмон узра солиб арғимчоқ
Турналар ҳам бизни қутларди.
Қалдирғочлар қадаб кўзmunчоқ
Бизга бахтнинг қасрин тикларди.
Аммо ўтди умр баҳори
Навбахорнинг ёмғири янглиғ.
Дилда қолди севги озори
Дилда қолди хотира-мунглиғ.
Букун ғамгин боқар борлиқ ҳам
Офтоб хира, ой эса синган.
Осмондаги булутлар-кулранг,
Мовий рангин йўқотиб қўйган...

2014 йил 26 апрел

Севар эдик бир – биримизни,
Бу туйғудан эдик бахтиёр.
Айтолмадик қалб сиримизни,
Этолмадик журъат, ихтиёр.
Қурбон этдик ўз севгимизни,
Дўсту душман раъйига қараб,
Енголмадик ғуруримизни,
Севгимизни қолмадик асраб.
Ўтиб кетди қанча куз, баҳор,
Ғурур келди севгидан ғолиб.
Ҳажрингда мен чекдим кўп озор,
Аммо кулиб боқмади толе.
Тақдир одил подшоҳ экан, бас,
Афсус нечун, армонлар нечун?
Шукур дейман олаяпмиз нафас,
Шукур дейман борлигинг учун.
Қийнамайди мени ушбу кун
Бу ўткинчи дунё хаёли.
Лек қалбимда ёниқ бир учқун
Илк севгимнинг тоза тимсоли.
Шоҳ тақдирнинг ҳукми олдида
Мен ожизман, сен ожизасан.
Итоатгўй замин устида
Мен сожидман, сен Сожидасан.
2005 йил 10 декабр

СЕН КЕЛМАДИНГ

Ишқ–бало даштида оввора бўлдим,
Андуҳларга тўлди сабр соғари.
Кўнгил чаманида гунчалар сўлди,
Аммо сен келмадинг, мени ахтариб.

Мажруҳ юрагимни анордек тилиб,
Осмоним тарк этди, феруза ранглар.
Тунлар нола қилдим куйиб, ўртаниб,
Зухра чалиб берди: хазин оҳанглар.

Ҳижрон оташида кул бўлди таним,
Тупроққа қорилдим хазондек ғариб.
Танҳо ўзинг эдинг зор-зор кутганим,
Аммо сен келмадинг, мени ахтариб.

2002 йил

Сенинг ўшал маъсум қиёфанг
Хаёлимдан кетмайди дилбар.
Сен кетдингу кўнгил уйимни
Эгаллади андуҳ ва кадар.

Севаман мен шу қизни дея
Айтолмадим онажонимга.
Ўйлабмидим ахир ўшанда,
Ўт кетишин хонумонимга.

Чорак аср ўтса ҳам, эй қиз
Хаёлимдан кетмайди ёдинг.
Самоларга ўрлайди хануз
Ошиқ дилнинг маҳзун фарёди.

2011 йил 13 феврал

Сен бор эдинг, мен бахтли эдим,
Гўзал эди, борлиқ ҳам жуда.
Ўтказардик гўзал тунларни
То тонггача суҳбат авжида.
Мовий осмон, ол рангли шафақ,
Туғар эди оппоқ тонгларни.
Ҳадя этар эди куёш ҳам
Камалакдек турфа рангларни.
Ўтиб кетди, қайтмагай энди
Гўзал тунлар, у оппоқ тонглар.
Сочларимга қировлар инди,
Юрагимни қоплади занглар.
Кўкрагимни эзади бир ғам,
Ҳижрон тиғи дилни чавақлар.
Сени эсга солар ҳали ҳам,
Мовий осмон, ол ранг шафақлар.
2011йил 15 феврал

КУЙГАН ДИЛИМ

Куйган дилим яролари асло битмас,
Юрагимдан илк севгимнинг доғи кетмас.
Осмонларга етган зорим сенга етмас,
Висолингга эрта-ю кеч зор бўламан,
Агар кўнсанг сенга содиқ ёр бўламан.

Кўнгил иши кимларгадир ўйин экан,
Чин севгининг савдолари қийин экан.
Аммо унинг азоблари ширин экан
Висолингга эрта-ю кеч зор бўламан,
Агар кўнсанг сенга содиқ ёр бўламан.

Не тиласам тилагумдир Яратгандан,
Молу дунё сўрамасман гўзал сендан,
Гарчи тақдир айро солди сени мендан,
Висолингга эрта-ю кеч зор бўламан,
Агар кўнсанг сенга содиқ ёр бўламан.

2002 йил 2 декабр

Биз топинган ишқи азал,
Энди менга дор бўлдимми?
Мен ардоқлаб суйган гўзал,
Ўзга ёрга ёр бўлдимми?
Аҳдлашгандек баҳор чоғи,
Ишқ сеҳридан адо бўлиб.
Ваъдалари кўкка ўрлар
«Ёр-ёр» деган садо бўлиб.
Сеп йиғарди онажоним
«Келинга» деб сандиқ- сандиқ.
Куйганимдан юрагимда
Излар колди чандиқ-чандиқ.
Ё, Раб, бу не жудоликдир,
Эс-хушимдан айрилдим мен.
Бу не бахти қароликдир,
Бахт қушимдан айрилдим мен.
Тақдир ҳукми шундай бўлса,
Ўшал ёрла яшаб кетсин.
Фақат, айтинг бевафо ёр,
Юрагимни ташлаб кетсин...
Биз топинган ишқи азал
Энди менга дор бўлдимми?
Ошиқ Ғойиб ишқ кўйида
Йиғлаб, йиғлаб зор бўлдимми?!

2013 йил 12 феврал

ИШҚИМ КҮЧАР ЮЛДУЗЛАРГА

Сенинг қадди равонингга фидо бўлсин бу кўнгил,
Ғунча лабинг хандонига адо бўлсин бу кўнгил.
Висолингга хумор бўлиб, кутгум сени дилоро,
Ғар келмасанг, йўлларингда гадо бўлсин бу кўнгил.

Севги деган оташ бўлиб куйдиришин билмабман,
Тушингда ҳам кўрмаганинг суйдиришин билмабман.
Ғаёт - мамот сабоғини туйдиришин билмабман,
Ишқ йўлида майли ўздин жудо бўлсин бу кўнгил.

Кўзларингиз бунча гўзал, сеҳрлари кўп ёмон,
Сўзларингиз дилга ёқар, жозибадор ва равон.
Нигоҳингиз юрагимга тиг уради беомон,
Ғуснингизга бир умрлик шайдо бўлсин бу кўнгил.

Ғуноҳларим тўкилгайму қўлингиздан тутсам мен,
Вақт ўлчовин унутгайман қачон сизни кутсам мен.
Ишқим кўчар юлдузларга бу дунёдан ўтсам мен,
Сўнгни дамда “севдим” деган нидо бўлсин бу кўнгил.
2007 йил 31 март

НАСИБА

Сени телбалардек севардим,
Аmmo менга боқмадинг қиё.
"Ўлгунимча севаман" дердим
Телбалардек бўлиб махлиё.

Айро экан қисмат йўллари.
Айро экан бизнинг тақдирлар.
Қай одамнинг бахтли қўллари
Бугун сени бахт-ла тақдирлар.

Мен телбанинг хаёлим қочди
"Ё Ху!" - дедим, ўртандим ёниб.
Чин ишқ менга бағрини очди
Ва мен ичдим ишқ майин қониб.

Билгин, бир кун қиёмат келгай
Чалингуси бурғулар, сурлар.
Менинг қутлуғ насибам бўлгай
"Чодирларда асралган ҳурлар".¹

2013 йил 25 декабр

¹ "Раҳмон" сураси, 72-оят.

ИККИМИЗГА

Иккимизга насиб этмади,
Бир ёстикқа бош қўймоқ бахти.
Мен севардим сени. Кутмадинг.
Азобларинг қалбимни ёқди.

Мен севардим сени. Кутмадинг.
Ҳаётимда порлаган дилдор.
Юрагимдан ёдинг кетмайди,
Кўзларимда ёшлар шашқатор.

Юрагимдан ёдинг кетмайди,
Азоблайди қалбимни ўртаб.
Мен севардим сени. Кутмадинг.
Умрим қолди бир жойда тўхтаб.

2002 йил

Сендан кетарканман – дил оғрир,
Дарахтлар кузатар хўрсиниб.
Шамол изиллайди, қуяди ёмғир,
Афтода ҳолимдан ўксиниб.
Сендан кетарканман йўлаклар
Чўзилиб боради тобора.
Қайдасиз, эй ёруғ тилаклар,
Соғиниб йиғлайман дил- пора.
Сендан кетарканман, севгилим,
Олдинда не кутар билмайман.
Айбимми, мен сени севганим?
Севмасдан мен яшай олмайман!
Сендан кетарканман, ўйларим
Хазондек тўзғийди ҳар томон.
Бир ҳазин айрилиқ куйлари
Қалбимни ўртайди беомон.

2008 йил 24 декабр

МУҲАББАТ КЕТМАДИ

Баҳор ўтиб кетди, ёз ўтиб кетди,
Умрим - барги хазон, куз ўтиб кетди.
Дўстлар юрагимни музлатиб кетди,
Муҳаббат кетмади, кетмади.
Юлдуз каби сўнди умидим дилдан,
Баъзан омад куши кетганда қўлдан.
Телбадек адашдим мустақим йўлдан,
Муҳаббат кетмади, кетмади.
Бугун руҳим синиқ, порадири жисмим,
Бир қисмим умиддир, армон - бир қисмим.
Дилимда яшайди муборак исм,
Муҳаббат кетмади, кетмади.
Сут билан кирса не, жон билан чиқар,
Аммо ишқ савдоси йиқитар, йиқар.
Умрим боғларида куз чодир тикар,
Муҳаббат кетмади, кетмади.

2005 йил 6 август

Эсимдадир оқшом чоғи
Учрашгандек сой лабида.
Бирдан шаррос ёмғир ёғиб,
Яшириндик тол тагига.

Чуғур-чуғур этиб қушлар
Бахтимиздан қувнар эди,
Висолингга тўймай ёмғир
Тинмаса деб ўйлар эдим.

Сочларингни қўлинг билан
Ушлаганча ерга боқиб,
Ширин-шакар тилинг билан
Сўзлар эдинг дилни ёқиб.

Биз севардик унутгандик
Оқшомдан сўнг келган тунни,
Ҳали - хануз қўмсар юрак
Ўшал ёмғир ёққан кунни.

2010 йил

**“Бу кун кимга айтдинг,
Кимларга айтдинг?
Баъзан одам эмас, шоирлигимни”.**

А. Маҳкам

Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Мен сенга ишониб айтган сирымни.
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Танҳо сенинг учун айтган шеъримни.
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Дунё деб оримдан кечмаслигимни.
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Ҳатто, сенинг учун ичмаслигимни.
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Гоҳида шайтондан мағлублигимни.
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Айбим-бир озгина мағрурлигимни.
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Мен ҳам хом сут эмган бир бандалигим.
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?
Худонинг олдида шармандалигим...
Бу кун кимга айтдинг?
Кимларга айтдинг?..

2013 йил

КЎРИНМАСМУ

Саҳарда боғ аро кезсам, гули хандон кўринмасму?
Сарандозин сабо ўйнаб, юзи рахшон кўринмасму?

Дилим яйрар висолидан, кўзим қувнар жамолидан,
Кетолмасдан хаёлимдан, ўшал жонон кўринмасму?

Қаро тун кўйнида порлок, мисоли моҳ эрур дилбар,
Кезиб абри фироқ ичра, топиб имкон кўринмасму!?

Савол сўрсам суманлардан, сукут сақлар, сирин айтмас,
Сирин фош айламасликка этиб фармон, кўринмасму?

Ҳижрон ўти дилим ўртар, кутарга тоқатим етмас,
Менинг озурда жонимга бўлиб дармон кўринмасму?

Муҳаббатни бало дерлар, чидашдан ўзга чоранг йўқ,
Магар ишқ йўлида санга қон ила жон¹ кўринмасму?

2009 йил 24 март

¹ Хоразмийдан.

САНАМ

Ҳар кеча ёдимга тушгай кўзлари шаҳло санам,
Боқиши жоним олиб, боз айлагай эҳё санам.

Боғима ташриф этиб, лутф айласа ул моҳрўй,
Гуллар ичра энг гўзал бўлгай ўшал раъно санам.

Неча йилки, ҳажрида овворадурман дар - бадар,
Мажнун этди васлининг умидида лайло санам.

Ул менинг жоним, жаҳоним, ул ягона матлабим,
То абад бўлса у ёлғиз кўнглима ошно санам.

Орзуинг субҳ янглиғ пок бўлса, Ғойибо,
Тангридан нажот етиб, бўлгай яна шайдо санам.

2009 йил 24 март

ОШИҚОНА

Ошиқлик ҳам бу дунёда неъмат экан, севгилим,
Хаёт ўзи тўқилмаган ҳикмат экан, севгилим.
Иккимизга ишқ савдоси қисмат экан, севгилим,
Куйдиради хонумоним, ёндиради бешафқат,
Энди билсам хилқат аро хилқат экан муҳаббат.

Кўнглим яйрар нозик ниҳол белингиздан кучсам мен,
Ишқ боғидан гул дасталаб бошингиздан сочсам мен.
Эҳ қанийди, сизнинг бирла самоларга учсам мен,
Куйдиради хонумоним, ёндиради бешафқат,
Энди билсам хилқат аро хилқат экан муҳаббат.

Сизни севиб, учратмасам, билмам жоним, нетардим,
Бахт нелигин англолмасдан, армон билан ўтардим.
Сиз борсизки сиз туфайли ишқ жомини кўтардим,
Куйдиради хонумоним, ёндиради бешафқат,
Энди билсам хилқат аро хилқат экан муҳаббат.

САДОҚАТ

*Нурли - нурли нурга тўлган бир хаёл бўл!
Муҳаммад Ражаб*

Туғилгандан: «Болам», - дея аллалаган,
Ҳам оқ ювиб, ҳам оқ тараб эркалаган.
Эрта-ю кеч атрофимда парвонадек,
Камолимни орзу қилиб кун санаган-
Онам каби менинг ёруғ хаёлим бўл,
Гўзал ёрим, садоқатли аёлим бўл!

Шодлигимдан дили яйраб қувонганим,
Ғамли кунда: «Онам» - дея суянганим.
Бемор бўлсам бошим узра кўз ёш тўкиб,
Яратгандан шифо тилаб куйинганим-
Онам каби менинг ёруғ хаёлим бўл,
Гўзал ёрим, садоқатли аёлим бўл!

2015 йил

СЕН РАҚСГА ТУШАРДИНГ

Сен рақсга тушардинг-гўзал вужудинг
Кўз-кўз қилган каби ноз-ла тўлғониб.
Мен эса, ўзимни йўқотиб қўйиб,
Қарашга қўрқардим уятдан ёниб.

Сен рақсга тушардинг, гўё қалбингда
Ишқ ўти қайтадан оловланганди...
Менчи ўриндиқда хижолат чекиб
Ўтира олмасдан каловланардим.

Сен рақсга тушардинг, шод эдинг ғоят,
Йиллар сени сира ўзгартирмабди.
Мен эса ...махлиё бўлиб, ниҳоят -
Сени яна қаттиқ севгим келяпти!

2015 йил

Бошим узра ғам элак элар
Тўғри чикди гумону ваҳмим.
Менга сенинг раҳминг келмади,
Ортиб борар юракнинг заҳми.

Тун ранг олган қоп-қора сочинг
Тўлқинлари мавжли-мавжлидир.
Мижгонларинг фитналаридан
Дил туғёни авжли-авжлидир.

Хумор-хумор кўзларинг сирли.
Жодулади мени кўп ёмон.
Ё шароб бер менга, ё оғу,
Қурбон этай ўзни батамом.
Бошим узра ғам элак элар...

**ТОЖИК ШЕЪРИЯТИДАН
ТАРЖИМАЛАР**

*Мирзо Турсунзода
Тоҷикистон Қаҳрамони
(1911-1977)*

ШОИРГА

Шоирим, топсанг ёнишдан гар хабар,
Айлама ёнган оловдан сен ҳазар.
Ёнмоқликдан яралгуси оҳан¹ ҳам,
Бир учқундан таралгуси гулхан ҳам.
Пурҳарорат бўлмаса гар офтоб,
Дунё бўлар эрди совукдан хароб.
Беҳарорат бўлса ул тош, дил эмас,
Дил очар ва пурсафо манзил эмас.
Беҳарорат ҳеч не ўсиб унмагай,
Мисли гул яшнаб, очилиб турмагай.
Беҳарорат лабда кулгу бўлмагай,
Маъшаладек юзда ханда урмагай.
Шоиро, бўлма ёнишдан сен малол,
Бул азобни дўст тутгайдир висол.
Ёнмасанг бунёд этиш мушкул бўлур,
Ёрга ҳам кўнгил тутиш мушкул бўлур.
Шеър жўш урмоғи шарт фавворадай,
Қалб кўрида мисли оташпорадай.
Бош уриб дилдан туташгай дил томон,
Юмшатиб тош дилни айлар меҳрибон.
Ёр билгай куймагу ёнмоқ надир,
Ҳам вафо сабоғини олмоқ надир.
Шоирим, топсанг ёнишдан гар хабар,
Айлама ёнган оловдан сен ҳазар.

¹ Темир

Лойиқ Шерали
Тоҷикистон Халқ шоири
(1941-2000)

СЕН БЎЛМАСАНГ

Сен бўлмасанг хаёлимда
Ғазал айтмагай дарёлар.
Тириклик ҳам бўлур нурсиз,
Шоирсиз қолгай дунёлар.

Сен бўлмасанг хаёлимда
Муҳаббат ҳам қолар ёлғиз.
Кўзларингнинг оловидан
Сўниб хор бўлгай у, афсус.

Сен бўлмасанг хаёлимда
Шеърларим ҳам бўлур барбод.
Менинг озурда бу жоним
Ёлғизликдан чекар фарёд.

ЗАРАФШОНЛИК ДИЛДОРГА

Кўзларингнинг қаърида
Куйдиргувчи олов бор.
Суғдлардан мерос қадим
Олов каби бетакрор.
Куйдирдинг мени зор-зор,
Эй зарафшонлик дилдор.

Кўзларинг оловидан
Ёноқларинг гулгундир.
Ҳижронингда ўртаниб,
Жигару бағрим хундир.
Дардим билурмисан ёр,
Эй зарафшонлик дилдор.

Ишқинг довулларида
Сарсон бўлиб юргайман.
Бир кун хоки пойингга
Бошим қўйиб ўлгайман.
Эй зарафшонлик дилдор,
Эй зарафшонлик дилдор.

*Гулназар
Тоҷикистон Халқ шоири
(1945-2020)*

ШЕЪРИМ МЕНИНГ ИСЁН ЭРУР...

То муҳаббат Вахшонзамин аёлидек сарсон экан,
Шеърим менинг исён эрур.
Токи аёл бешигида ажал юзи хандон экан,
Шеърим менинг гирён эрур.
Рӯдакийнинг кӯзларидек гулзордаги гунчалар,
Зулмат аро яксон экан,
Токи афгон шамоллари офатгари бўстон экан,
Шеърим менинг тӯфон эрур.
Юрт тупроғи обод, аммо, қардош элнинг
Бағрида юз фарёд экан,
То кӯшнимиз соясининг жойи бизнинг майдон экан,
Шеърим менинг нолон эрур.
Токи гӯдак кӯлларида қалам шавқи кетар экан,
Дилга ҳасрат етар экан,
Токи сӯзнинг иморати омонату ларзон экан,
Шеърим менинг вайрон эрур.
Токи дили қон Амудек гоҳ паришон,
Гоҳо бўлиб мен пушаймон,
Дил қаърида фиғонларим пинҳон экан,
Шеърим менинг зиндон эрур.
Тоҷикистон – она - юртим, менга тоза иймон экан,
Жоним ичра бир жон экан,
Токи Хӯжанд, Хатлон, Раштон аро сарсон экан,
Шеърим менинг урён эрур...

*Гулрухсор
Тоҷикистон Халқ шоири*

МУҲАББАТ

Билганингдек ўзинг мени, ўшалдирман, ўшалдирман,
Ошиғи беқарор ўзим, гўзалдирман, гўзалдирман.
Ҳамон хумордир кўзларим, ҳамон анордир юзларим,
Бамисоли Самандар қуш, гоҳ учқун, гоҳ оловдирман.
На шамшири фиску фасод, на-да занжири бул қисмат,
Тўсолмайди йўлларимни, менинг йўлим сен - муҳаббат!
Эй муҳаббат, эй муҳаббат, азоблайсан мени фақат,
Дил уйимда қайғуларим китоб янглиғ бўлди қат-қат.
Эй муҳаббат, эй муҳаббат, бу оламда йўқдир мендек
Бирор ошиқ, бирор гадо!
Эй муҳаббат, эй муҳаббат, бу оламда йўқдир сендек
Бирор паноҳ, бирор Худо!

КЕТДИ МУҲАББАТ

Муҳаббатсиз қандай яшамоқ мумкин,
Бутунлай унутиб, унутилмасдан.
Қандай яшаш мумкин лабда табассум,
Ишқдан кечиб, ортга қайтмасдан?
Фақатгина севги, фақат у қодир
Бизга тўғри йўлни кўрсатмоқликка.
Яшашга чорлар у, ўлимга чорлар,
Чорлагай қайтадан тирилмоқликка.
Ботқоқ ичра қолган балиқлар янглиг
Тоғлар дарёсини қўмсаб, соғиниб,
Маҳкуммиз севмаган ёрла яшашга,
Ўзни алдаб, дилдан куйиб, овуниб.
Биллур ишқнинг пўлат дарвозасини
Тақиллатиб ноумид, ночор,
Қандай ўз-ўзингдан қочмоқлик мумкин,
Ўзлигингни унутмай такрор.
Ўз айбингла тушган дўзахда
Жаннатдан ёр келишин кутиб,
Ишқ дарахтин кесиб ташлашга
Куч топмасдан фиғонинг чиқиб,
Адо бўлиб ишқнинг ўтида
Қандай ўлмай қолишлик мумкин?
...Кетди севги, қолди дард, оғриқ,
Севгисизлик дилни кемирар.
Энди ўзим яшайман танҳо
Ёлғизликнинг захрин симириб.

***Низом Қосим,
Тоҷикистон Халқ шоири***

Ватаним!
Тўрт томонинг мен учун қибла эрур!
Ўзинг айт,
Қайси томонингга қараб
Сажда қилай?

Мен ҳар оч кимсадан нон қарздорман,
Ҳар битта қушчадан дон қарздорман.
Барчадан озми - кўп қарздорман, вале,
Гулим, сендан танҳо жон қарздорман!

ЖАНГАЛДА

Тириклик гўзал жангал эди,
Ундан тез ўтиб кетдик.
Ундан тез ўтиб кетдигу, пушаймон бўлдик:
Қошки, дарахтлар сингари унда
Умрбод илдиз отсайдик.

Умр бўйи сендан олдин қаламинг юрарди.
Энди эса, қўлингдаги асо
Қаламингдек сендан олдин одимлаб борар.

ГАДО

...Тонгги нони офтобдир,
Шомдаги нони моҳтоб.
Нон қиссаси эса, юзта китоб бўлажак.

МУҚАДДАС ҲЛҚАМ

Бенишон замонлардан етиб келган нишоним,
Зулматли замонлардан ўтиб келган давроним.
Замона аччиғини тортган тотли забоним,
Жаҳон ичра эрусан ўзинг танҳо жаҳоним!

Эй саодатли юртим, эй сен муқаддас ҳлқам,
Сувинг дилим сафоси, тупроғинг жонга малҳам!

Давлатимиз лочини, юксакда парвозинг бор,
Қисматимиз бир эрур, дилингда азминг бисёр,
Тоғинг ганжлар конидир, руҳинг панд-ҳикматга ёр,
Бугунинг дилородир, эртанг дилимга мадор!

Эй саодатли юртим, эй сен муқаддас ҳлқам,
Сувинг дилим сафоси, тупроғинг жонга малҳам!

Бахтимизга озодсан, озодлигинг муборак,
Жону дилим шодлиги, дилшодлигинг муборак,
Талошларинг шириндир, фарҳодлигинг муборак,
Келажак бунёдкори, ободлигинг муборак!

Эй саодатли юртим, эй сен муқаддас ҳлқам,
Сувинг дилим сафоси, тупроғинг жонга малҳам!

Раҳмат Назрий
Тоҷикистон Халқ шоири

ОНА, МЕНИ КЕЧИРГИН

Беҳабарман ҳолингдан
Она, мени кечиргин.
Ёрдамчинг йўқ ёнингда
Она, мени кечиргин.
Орзу ҳавас ортидан
Кетдим сендан олислаб,
Кексалик айёмингда
Она, мени кечиргин.
Осмондаги ой каби
Кўзингга уйқу келмас.
Тунлар ёлғиз онингда
Она, мени кечиргин.
Барчамиздан сен жудо,
Ёлғиз ёрингдир Худо.
Бошим фидо пойингга
Она, мени кечиргин.
Хаёлимда ҳар куни
Қошингга мен борарман.
Шукр дейман борингга
Она, мени кечиргин.

РОСТЛИК ТАРОЗИСИ
(Устод Лойикнинг жанозасидан сўнг)

Зарафшондан сўз зарларин олиб келиб,
Ошиқларнинг бошларидан сочди Лойик.
Улуғ форсий тилимизни улуғлади,
Рўдакийдек сирларини очди Лойик.

Ким эди у Лойик, ўйлайлик:
У ғалаён, исён шоири,
Ишқ шоири, риндлар шоири.
Дард шоири, дармон шоири,
Ёниб ўтди вулқон шоири.

Содикларга ошиқликни ўргатди у,
Ошиқларга содикликни ўргатди у.
Шоирларга лойикликни ўргатди у,
Лойикларга шоирликни ўргатди у.

Гарчи бизга талабчан ва мулойим эди,
Химча билан савалашда “азойим” эди.
Ҳушимизни бошимизга келтирарди,
Эй дарёго, тўғрилиқда қойим эди.

... Ростлик ва маҳорат тарозусида
Энди шеъримизни ким баҳолайди?
Тўғри ёзсак қувониб дилдан,
Хатомизни ким тўғрилайди?
Ноҳақларга қараб ҳақ сўзни
Энди айтинг ким сўзлар бу дам?
Бу маънисиз дунёда энди,
Янги маъно кашф этар ким ҳам?

Ҳидоятуллоҳ Раҳмоний

БЕДОРМАН, ЭЙ ДҮСТ

Тунлар ёдинг ила бедорман, эй дӯст,
Ёдингсиз дунёда мен хорман, эй дӯст.
Жон жонимга сингиб кетгансан ўзинг,
Ҳар лаҳза сен бирла мен борман, эй дӯст.
Хаёлимда кечар неча андишам,
Ишқингда ҳамиша иқрорман, эй дӯст.
Кўлинг ўпиб, тавоф айлайман десам
Вале ожиз ҳамда ночорман, эй дӯст.
Ўзингдан ўзгага хор этма ҳаргиз,
Ишқингда туну кун мен зорман, эй дӯст.
Гарчи жаннат бизга ошно эмасдир,
Зикрингда ҳамиша такрорман, эй дӯст.
Раҳмонийдек панд эшитгач Волийдан,
Танҳо сенинг ўзингга ёрман, эй дӯст.

ДИЛ САВДОСИ

Илк бахтим тарк айлади,
Орзуга тўла дилим.
Илк бахтим тарк айлади,
Ишқингга тўла дилим.

Турфа гуллари ила
Умрим баҳори ўтди.
Азиз жон баҳосида
Дилнинг хумори кетди.

Кўзимдан нурлар қочди
Унда қолди нигоҳинг.
Бахтинг гул атрин сочди,
Бахтим жигарим оҳи.

Қолди ишқу умидим
Бу жоним дунёсида.
Лек сенинг меҳринг яшар
Жонимнинг савдосида.

БАРГ

Дарахт шоҳидаги танҳо тиллабарг
Шамол таъсирида ялтирар эди.
Билганим шу онда менинг вужудим
Танҳо тилла баргдек қалтирар эди.
Хазон ўз ҳукмини ўқиди шу он,
Барг узилиб тушди шоҳидан буткул.
Гўё нокасларнинг найрангларида
Ерга йиқилгандек титрадим бир зум.

САЛОМ БЎЛСИН

Ул дўсти меҳрибонга, биздан салом бўлсин,
Ул хуршиди осмонга, биздан салом бўлсин.
Бир зарра хок бўлсайдик, кошки пок бўлсайдик,
Поки икки жаҳонга, биздан салом бўлсин.
Йўлин йўқотганлармиз, гуноҳга ботганлармиз,
Мадад бергувчи жонга, биздан салом бўлсин.
Бизлар аҳли кибрмиз, дард қошида ожизмиз,
Кечиргувчи Раҳмонга, биздан салом бўлсин.
Гул каби очилмасдан, келди хазон фаслимиз,
Ул қўли гул боғбонга, биздан салом бўлсин.
Хўл-қуруғимиз кетди, не қилган бўлсак ўтди,
Ўшал мушфиқ Яздонга, биздан салом бўлсин.
Волий, биз Дўст ёдида қаноти синган қушмиз,
Бизни яратган жонга, биздан салом бўлсин.

Нуқра Суннатниё

ЁР ДЕДИНГ

Ёр дединг, ёр қани?
Барчадин бедор қани?
Нозил бўлган «Мен» қани?
Кўрсатгил такрор қани?
Зоримиз эшитмаса
Иккимизнинг зор қани?
Асли барчага аён
Пардали ул ёр қани?
Кўп кездим хазон ичра
Булбули гулзор қани?
Фунча каби очилган
Рози дили хор қани?
Девор устида унган
Лоладек гулёр қани?
Вужудим ичра пинҳон
Ойнаи ёр қани?
Чехрам гулдек гўзалдир,
Ошиғи рухсор қани?
Ёр дейсан, ёр қани?
Зорим ўзинг, зор қани?

СЕН ТУРГАН ГҮШАДА

Сен турган гӯшада жумла ёрондир,
Бахтинг-да очилган гулдек хандондир.
Мен турган гӯшада эса ёлғизлик,
Боғимда топганим йиғи, фиғондир.

Сен турган гӯшада гулоб ичарлар,
Шаънингни улуғлаб шароб ичарлар.
Мен турган гӯшада ҳоким хароблик,
Дилимнинг қонини чун об,¹ ичарлар.

Сен турган гӯшада тинчлик, ҳаловат,
Руҳинг дилинг бирла айлар мулоғат.
Мен турган гӯшада ақлиму дилим
Муроса этолмай ўртагай фақат.

Сен турган гӯшада базм, дилбарим,
Руҳинг баланд, солсам разм, дилбарим.
Мен турган гӯшада юзларим сариқ,
Ҳасрат ёшларимдан ҳўлдир дафтарим.

¹ Об - тожикча сув.

Муҳаммадали Ажамий

ҚАЙТИШ

Келаяпман
Асотирлар жангалидан
Яшил ва баҳайбат бир дарахт мисол.
Япроқларим ғариб қушлар кўшигин куйлар.
Ҳақ зикрини илдизларимла
Сингдираман тупроқ бағрига.
Илтимос, болталарни улоқтирингда
Ишқ дарсига марҳамат қилинг!

АЁЛ

Сурат... Аёл қиёфасида
Хуснинг ниҳояси йўқ...
Магар, унинг қўллари...
То меҳрибон экан бу қўллар
Аёл мангу ёшдир!

ЯПРОҚҚА ТАЪЗИЯ

Сўзларим миқдори шунчалик
Бир дарахт ўлими учун
Япроққа таъзия ёзаман...

САРГАРДОН

Кеча Кўзларингнинг тубида
Не бўлса меники эди.
Бугун, Қўлларингнинг шаҳрида
Саргардонман!

Аҳлиддин Ҳисорий

ИЛМ ВОЖИБ ЭРУР

Илм вожиб бўлди, аҳли замонга,
Ёшми у ё қари, ҳар битта жонга.
Олимга шоирлик вожибмас, аммо
Олимлик вожибдир ҳар бир шоирга.

ИЗЛАБ ЎТДИМ

Орзуларга тўла дилни нима қилай,
Мудом ярим бу кўнгилни нима қилай?
Тирикликнинг талотумли тўфонида
Излаб ўтдим, танҳо Гулни нима қилай?

Эмомали Мирзоев

ШОИР ВА РАССОМ

Бор эди шоир жуда сарватли:
Қасру боғли, беҳисоб давлатли.
Тузди у ўз шеърларидан бўстон.
Бўлсин дея номим эл ичра дoston.
Нашр қилмоқ истади у бир китоб,
Рассом топиб айлади унга хитоб:
«Нақшу ороиш бергин сен чунон,
Токим бўлай эл аро олинисон».
Гўзал эди китобнинг ҳар сурати,
Оламни тутди китоб шуҳрати.
Аммо «Рассом ким?» дея аҳли жаҳон
Шўришу ғавго қилар эрди чунон.
Нақшлар эл кўнглини масрур айлади.
Ҳамда рассомни машҳур айлади.
Аммо шоир меҳнатидир бенишон,
Кимса сўрмас номини мутлоқ, ишон!
Кимки енгил обрў топмоқдир иши,
Унга ибрат эрур шоир қилмиши.

ДИЛ ВУЛҚОНИ

Дил оташи - вулқондан кучли
Гарчи кўзга ташланмаса ҳам.
У портласа, тутгай оламни
Ўчирмоққа юзта одам кам.

ҲИСОР ВОДИЙСИДА ЯШАБ ЎТГАН АЛЛОМАЛАР ИЖОДИДАН

Муҳаммадюсуф Маюсий
(1871-1967)

МАҲБУБИМСАН, Ё АЛЛОҲ!

Йўқликдан пайдо қилган,
Иймонни ато қилган,
Ишқиди гадо қилган,
Маҳбубимсан, ё Аллоҳ!
Эдим бир хамиртуруш,
Ато эттинг ақлу хуш,
Дединг: - «Оби тақво нўш»¹
Матлубимсан, ё Аллоҳ!
Аслим эди обу гил,
Бердинг кулоқ, кўз ҳам дил,
Қошингда мен кўп хижил,
Маҳбубимсан, ё Аллоҳ!
Айладинг Қуръон ато,
Ул Аҳмади Мустафо,
Бўлди бизга раҳнамо
Маҳбубимсан, ё Аллоҳ!
Юбориб Жаброилни
Айирдинг ҳақ, ботилни.
Поклагувчу кўнгилни
Каломимсан, ё Аллоҳ!
Қуръон билан айтиб роз,
Этдинг бизни сарафроз.

¹ Оби тақво тожикчадан «Тақво сувин ич».

Шодлигимиз қил дароз,¹
Маҳбубимсан, ё Аллоҳ!
Эй Раҳиму эй Раҳмон,
Эй Худованди Қуръон,
Эй Раҳнамои инсон
Матлубимсан, ё Аллоҳ!
Еру кўкни яратган,
Қуёшдан нур таратган,
Бизларни азиз этган,
Маҳбубимсан, ё Аллоҳ!
Субҳонимсан эй, Раҳмон,
Қилдинг бизни мусулмон,
Зикринг тилимда ҳар он,
Матлубимсан, ё Аллоҳ!
Субҳонимсан эй Раҳим,
Ўзинг - танҳо илоҳим.
Сенсан ёлғиз паноҳим,
Маҳбубимсан ё Аллоҳ!

¹ Дароз – тож. “узун”. “Қил дароз” – узайтир маъносида.

РУС ШЕЪРИЯТИДАН ТАРЖИМАЛАР

Иван Алексеевич Бунин
(1870-1953)

МОВИЙ КЎЗЛАРГА

Ўзимни сезаман жуда бахтиёр,
Мовий кўзларингга кўзим тушган кун.
Севги учкунлари чарақлар унда
Мовий осмон каби тиниқ ва дуркун.

Ўзимни сезаман ғамгин ва хомуш
Кўзларингни мендан олиб қочган кун.
Барибир сен мени севасан, жоним,
Айтгил, муҳаббатни яширмақ нечун?

Қалбим мунаввардир ҳар вақт, ҳар доим,
Ёнимда бўлсанг гар, қалам қошлигим.
Азизим, ҳеч қачон завол топмасин
Сенинг гўзаллигинг, қувноқ ёшлигинг.

ГАДО

Шудрингларга чўмилган боғда
Инларида ухлайди қушлар.
Шукрона айт, юлдузлар кетиб,
Олмон томон қизара бошлар.

Эй гадо, кел, кўзангни қўйиб,
Тол тагида бир пас олгин тин.
Сўнгра отлан шарафли йўлга,
Сени кутар олда улуғ кун.

ҚОНУН

Аллоҳга ҳамд бўлсин аввало!
Бандаларга юбориб китоб,
Деди: Қилинг ваъдага вафо,
Қонунларни ўрганинг шу тоб.

Қабул қилгач бу қонунларни,
Чин кўнгилдан сиз амал қилинг.
Ким илмига амал қилмаса,
«Юк ортилган эшак», деб билинг.

КАЪБАНИНГ ҚОРА ТОШИ

Қимматбаҳо нодир тош эди,
Биллур каби тоза ва шаффоф.
Худди жаннат гулидек нафис,
Тоғ қоридек оппоқ ҳамда соф.

Рух Жаброил Иброҳим учун
Келтирганди тоғу тошлардан.
Қўриқлади неча даҳолар
Гўзал тошни сангтарошлардан.

Йиллар ўтди, кўпайиб борди
Зиёратга келувчилар ҳам.
Тилларида тавба, тазарру,
Дилида ғам, кўзларида нам.

Аллоҳ, Аллоҳ, оппоқ эди у,
Қорайтирди уни ҳасрат, ғам.

***Валентин Митрофанович Сидоров
(1932-2009)***

ЎКИНЧ

Қанча яқин бўлсак, шунча йироқмиз,
Тақдир устимиздан кулди беомон.
Менинг хатларимни асраб қўясан,
Аммо хат ёзмайсан, жонгинам, ҳамон.

Бизга ҳамма нарса халақит берар,
Йўллар, йиллар ҳамда ўз ташвишимиз.
Яшаймиз бир умр андиша билан,
Ўттиздан ошибди бугун ёшимиз.

Бизнинг қисматимиз аччиқ ва ғамли,
Васлингни соғиниб яшайман ҳануз.
Ҳар гал учрашувга энтикиб бориб,
Уйимга қайтаман ўкиниб ёлғиз.

РАШК

Ишонмасман рашксиз муҳаббат
Бўлмас, бўлса-номига фақат.
Бўлмагандек булутсиз осмон,
Ер теп-текис бўлмас ҳеч қачон.

Ғалаёнсиз бўлмагай денгиз,
Шодлик ғамсиз юрмагай ёлғиз.
Эҳтироссиз севги туйғуси
Ётдир менга-гапнинг тўғриси.

Севаманми демак, рашк қилгум
«Рашк-севгининг устуни» дегум!
Рашк қиламан масофаларга,
Ҳижрон, фиरोқ ва жафоларга.

Рашк қиламан дўст, танишлардан,
Бегоналар-нотанишлардан.
Севиб топдим, бу дунё аро
Мудом кўрқиб юришдек жазо!

Сенинг билан жазоланаман
Эртаю кеч рашкдан ёнаман!
Хиёнатга ишонгим келмас,
Аммо унга ишонмай бўлмас.

Ягонадир ўтинчим, розим-
Қайда бўлсанг ҳамки ортингдан
Таъқиб этар сени овозим:
Мени се-е-е-в!!!

ҲОЛАТ

Кўзларимга қарай олмайсан
Айрилиқнинг юки оғирдир.
Кўзларингга қарай олмайман
Бардош етмас, бардош-сағирдир.

Бизлар қолдик ночор, нотайин
Тарк этгандек танамизни жон.
Бирга қолмоқ қийиндир, қийин
Айри яшаш эса ноимкон!

Юракдаги дил дардимизни
Ҳеч кимсага айта олмасмиз.
Биз ҳаммадан яқинмиз, аммо
Ажраляпмиз-бирга қолмасмиз.

Лоқайдлик-ла ўйнашар экан
Айрилиқнинг залворли они-
Иккимиз ҳам ўзгаларнимас,
Ўзимизни йўқотдик, жоним.

ДАРХТ, ҚУШ, ОДАМ

Дарахт, қуш ва одам.
Ҳаммаси аввалгидек.
Қуш ўша қуш,
Одам ҳам ўша.
Тепаликда ўлтирар экан,
Кўриб турар дарахтнинг
Кўкка интилганини.
Чанг босган шохларин силкиб,
Кўкка кўтарила бошлади дарахт.
Ана ердан узилди, ҳатто,
Кириб кетди булут қаърига.
Тошиб кетди дарё кўркувдан,
Ёпиб олди қуш кўзларини.
Одам эса, ҳеч ажабланмас
У кўникиб қолган барига.

*Аполлон Николаевич Майков
(1821-1897)*

ФАРИШТА ВА ШАЙТОН

Инсон учун мудом баҳсада
Икки қудратли тараф.
Бири Оллоҳ фариштаси,
Бири Иблис бешараф.

Зафар учун давом этар
Ҳаёт- мамот кураши.
Қайси йўлни танлар инсон,
Кетмасмикан адашиб?

Нур фаришта одам учун
Саждага ҳам тайёрдир.
Мағрур шайтон эса гўзал,
Қудратли ва айёрдир!

Пётр Васильевич Шумахер
(1817-1891)

Мен саройнинг куйчиси эмас!
Куйламасман гимну шиорни.
Хору зорлик, очлик балоси
Қоплаганда она - диёрни!

Авжи баланд шарафли созим
Олғирларни, сурларни севмас!
Тожу тахт ва сарват бор жойда
Шеърятнинг гуллари унмас!

*Димитрий Димитриевич Минаев
(1835-1889)*

Талабалик йиллари дўстлар
Айтар эдим сизларга такрор:
– “Олға босинг! Қўркувни енгинг,
Шубҳаларга берманг эътибор!”

Бугун ҳам мен ёшларга қараб:
– “Олға!” - десам, тинглашаётир.
Аммо шубҳа бузар фикримни,
Юрагимда яшар ҳавотир.

Дмитрий Сергеевич Мережковский
(1865-1941)

ШОИР

Ширин туюлмоқда тушқун ҳолатим.
Шодон оломоннинг давраси аро,
Боряпман кулбасиз бир даврвеш каби
Энг сўнгги қашшоқдан қашшоқроқ гадо.

Аммо юрак сира кўника олмас
Унда оломонга улкан нафрат бор.
Кўркувни унутган, шафқатни билмас
Аммо кўзларимда бир муҳаббат бор:

– Севаман телбавор озодликни мен.
Сарой, зиндонлардан у менга устун.
Офтоб, бургут, шамол салтанатига –
Олис шафакларга талпинар руҳим.

Бироқ ҳануз пастда қора шарпадек,
Хурсанд оломоннинг давраси аро,
Боряпман кулбасиз бир дарвеш каби,
Сўнгги қашшоқданда қашшоқроқ гадо.

ИСТАК

“Хочу читать тебя, как книгу...”

Сени китоб каби ўқисам дейман,
Эй менинг сиймтан, қалби оқлигим.
Сатрлар ортига яширсам дейман
Истагим ва қувсам эринчоқлигим.
Сени Ребус каби топмоқ истайман,
Оқшом салқинида ҳар куни такрор.
Танҳо Яртаганга мақтовлар айтиб,
Сенга пок ишқимни айласам изҳор.
Сен билан бахт ҳақда орзулар қилсам,
Биз учун яралса чексиз имконлар.
Бахтимизни ҳеч ким этмаса тақсим,
Бизни ишқ қуршаган муродбахш онлар!

ЮЛДУЗИМИЗ
«Взойдёт звезда, моя родная»

Юлдузимиз порлайди бир кун,
Йўлимиз ҳам бўлади равшан.
Азизам, мен буни биламан,
Аниқ кўрдим, ишонгин сен ҳам.

Илоҳий бир кунни илғадим,
Файзга тўла тунни ҳам у дам.
Иккимизнинг тақдиримизга
Тангри ўзи берарди ёрдам.

Кўрдим: мен - ла фахр этардинг,
Кўзларингда чакнарни учкун.
Оқибат ҳақ қарор топди деб,
Яйрар эдинг, жоним ўшал кун.

Нозигим - фариштам, у ерда
На азоб, на ғазаб, на ёлғон.
Мен тақдир мурватин бурадим
Сен бирла бўлайлик деб шодон!
Юлдузимиз порлайди бир кун...

ЮЛДУЗЛАР ШИВИРИ
“Блаженна тайна бытия”

Роҳат бағишлайди сирли самовот,
Юлдузлар шивири дилга хуш ёқар.
Гўё кунлик ишни сарҳисоб қилиб,
Коинот бизларга меҳр - ла боқар.
Бутун борлиғимиз чулғаб олади,
Ҳар бир ҳужайрамиз ишлайди равон.
Вужудимиз мавзун, кўнгил хотиржам
Мангулик биз билан шу лаҳза, шу он.
Қўлларинг қўлимда тинглайман масрур:
Юлдузлар шивири Ҳақни эслатар.
Йўлдаги қум узра қолган излардан
Бизни юксакликка у даъват этар!

КУФР, ҲАСАД...
«В мире зависти, лжи и безверия»

Куфр, ҳасад, ёлғон ҳукмида
Қолган даврон аро сарсонман.
Гоҳ ҳайронман тириклигимга
Ўлимга чап берган инсонман.

Шеър ёзаман топгандек нажот,
Такдирнинг чўнг зарбаларидан.
Кулиб турар ўтган даҳолар
Хабардордек улар баридан.

ОДДИЙ СИР

“Хороша эта жизнь на вкус”

Ўз дидингга мос ҳаёт йўлин
Танлай олсанг яхшилик ўша!
Ёмонликка эзгулик билан
Жавоб этсанг қилмасдан пеша.
Аллоҳ берган ҳар битта кунда
Кўра олсанг севги ва нурни.
Бундан ортиқ бахт йўқдир билсанг,
Сен билурсан шу оддий сирни.

ИМКОНИЯТ

“Минуты светлого покоя”

Тангри билан ёлғиз қолганда,
Ҳаловатдан яйраб кетасан.
Одамларга умид бахш этиб,
Ўзлигингни англаб етасан.
Тақдирнинг сир, жумбоқларини
Англаш учун топасан имкон.
Ва аслингдек яшай бошлайсан
Бир дақиқа, бир лаҳза, бир он!

**ЙИҒЛАМАГИН, МЕНИНГ РОССИЯМ!
“Не рыдай, моя Россия”**

Йиғламагин менинг Россиям,
Ёмғирлардан сен ибрат олиб.
Мадад берар бизларга Худо,
Биз бўламиз бу йўлда ғолиб!
Қўй йиғлама, она - Россиям,
Азиз пирлар дуоси қўллар.
Бизни дори дармонлар эмас,
Фақат ишонч зафарга йўллар!
Бизнинг улуғ мақсадимиз бор
Панд беролмас ёмғирлар, дўллар.
Ёмғиру дўл - Тангри раҳмати!
Кучли қилар бизларни улар!

**ЭШИКЛАР
“Отринув мрачное безверье”**

Ишқсиз, зерикарли совуқ ҳаётдан
Куфру исёнлардан мен бўлдим адо.
Энди ўзга эшик остонасида
Ёлвориб турибман: - ”Ёрлақа, Худо!”
Ногоҳ эшитилар кўкдан бир хитоб:
“Авф этилдинг банда, ўксима фақат!
Бу ерга йўл топдинг ширин сўз билан,
Эшикни очади фақат Муҳаббат!”

ҲАР КУНИ

“Каждый день теперь, как бой”

Курашларда ўтар ҳар куним,
Курашларда қатъий ва қизгин.
Одамийлик эзгу тилагим,
Юрмай дейман ҳайвондай изғиб.

Ҳар кун бошим тутунга тўлар,
Шу жафокаш Ватан ғамидан.
Ғамки дилни бешафқат эзар,
Сочим оқи унинг рангидан.

Ҳар кун энди зулматга дўнар,
Юлдузи йўқ тун каби қаро.
Энди фақат асрагай мени
Тонг ҳаққига қилинган дуо!

ЮРАМАН ТОНГГА ҚАРАБ

“То ли вечер, то ли ночь”

Бу оқшомми ёки тун,
Ҳар томонда дор бугун.
Лаҳзалар учар кетар,
Фақат шеърда акс этар.
Бир дуо ё ҳайқирик
Етиб борар Тангрига.
Боламан ё қария?
Кираман тун қаърига.
Бахтми бу ё бахтсизлик,
Кўринар йўлим аранг.
Ҳаққа таваккал қилиб
Юраман тонгга қараб!

ТАБАССУМ ҚИЛ

“Улыбнись мне тихонечко нежно”

Табассум эт майин, ёқимли,
Чиройингла арит қайғумни.
Ачинмасман ўтган кунларга,
Даволасанг саркаш руҳимни.
Табассум эт енгил, ёқимли
Офтоб сари интилган гулдек.
Табассум эт – биз қувонайлик,
Севилишга фурсат бор қўлда.
Табассум эт, жиддийлик нечун,
Шундай ёруғ, қувончли онда?!
Кеч эмасдир - табассум этгин
Аллоҳ қўллаб турган замонда!

МЕН СЕВАМАН

«Я люблю» - два коротеньких слова»

«Мен севаман» – шу қисқа сўзни,
Дуо каби шипшийман сенга.
Ишқингни деб тирилгум қайта,
Бас келолмас ағёрлар менга.

«Мен севаман» – бизнинг белгимиз,
Очиқ қалблар, диллар қошида.
Бахтимизни Ҳақдан тилаймиз,
Биз биргамиз бахт талошида.

«Мен севаман» - аниқ ва оддий:
Биз топишдик улкан дунёда.
Йўлларимиз бирлашди, энди
Бахтимиз ҳам бўлур зиёда!

ҲАЛИ ИМКОН БОР
“Средь серых будней городских”

Шаҳардаги оддий кунларда
Кўзинг куёш нурига ўхшар.
Ва бахш этар дилимга илҳом,
Юрагимда туйғулар жўшар!
Шамол узган япроқ сингари
Ғамлар мени қилади канда.
Сийпалайсан сен юзларимни
Кўкка қараб учгум шу онда.
Парвоз этгум шеърим ортидан,
Парвоз этгум такрор ва такрор.
Учмоқдаман, демак кеч эмас,
Демак ҳали менда имкон бор!

ҲАЙҚИРИҚ
“Время не властно над вечным”

Мангуликка ҳоким эмас вақт,
Сева олмас ёвузлик ҳеч ҳам.
Танҳо беайб Парвардигордир,
Узулгуси қаттиқ иплар ҳам.

Ёвузларни мақтар ёмонлар,
Ёлғон молга дўнган неъматдир.
Зулмат - нурсиз қолган бир макон.
Даҳо - қарғиш ва марҳаматдир.

Борлиқ онгнинг туғилишидир
Ҳаёт лаҳза тасвири - чизик.
Ўлим - завқнинг йўқолишидир,
Ва томоқда қолган хайқирик!

ТУРК ХАЛҚЛАРИ ШОИРЛАРИ ИЖОДИДАН ТАРЖИМАЛАР

*Аҳмад Ҳамди Танпинар
Туркия*

ЁМҒИР

Ухла! Кўзларингда рангсиз бир парда,
Бир лаҳза узоқлаш ҳасратларингдан.
Бир руҳ жилмаймоқда ботиндан
Моҳтоб қулган дамлар қаерда?

Майли, боғчаларда шамоллар кезсин,
Ёмғир майин-майин тупроққа сингсин.
Ўйчан кўзларинг-ла боқар экансан,
Сен ўзга оламдан келган кабисан.

СЕН ВА МЕН

Ичма, илк ютумдан заҳарлар сени
Бахтнинг қадаҳимга тўккан шароби.
Ҳар оқшом кўйнида ухлатар мени
Манглайимдан ўпган ишқ изтироби.

Сен йигирма ёшда - баҳордадирсан,
Соянгда шодликнинг шамоли эсар.
Менингни, пешонам ўйган чизиклар
Баҳорни кўрмаган бир қушга ўхшар.

Уфқлар сени «кел» дея чорлайди,
Кўлида гул билан олқишлаб, ёқлар.
Сени бор овоз-ла ҳаёт чақирар,
Мени сен тепкилаб ўтган тупроқлар.

***Давлатбек Бойтурсун ўгли
Қозоғистон***

Ийманиб турганимда Эга чиқмай,
Бўлмади замонимда уй-эшик сой.
Қисилдим яйловимда яйролмасдан
Қўрамдан бия чиқмай, туя чиқмай.

Бурганда «борса-келмас» йўлни кумга
Юрганда шундай куннинг хўрлигида.
Ёлғиз Аллоҳ Эгангман деб амр этти,
Етказди ҳикмат билан кўлни мингга!...

Ўлан, шеър парвоз берди, куй қанотим,
Аллоҳ-ла мулоқотим-ибодатим.
Ишонган Яратгандан кўрқувим йўқ,
Қудратли Аллоҳимга фидо бошим!

*Карбалас Бакиров
Қирғизистон*

БОЛАЛАР

Кимсасиз, эгаси йўқ чўққиларга
Тойлардек булутларни ҳайдайсизлар.
Чирқиллаб мен етмаган юлдузларга,
Чумчукдек бирдан кўниб олгансизлар!

Тилидан бол томган бир тоза кўнгил,
Тайгада қаноти бор қордайсизлар.
Болалар, шунинг учун боласиз-да,
Худога ялангоёқ зорлайсизлар!

Икар янглиғ мен осмондан қулаганда,
Илиниб сизлар кўкда қолгансизлар.
Бошингизнинг буғи кўкка бурқирайди,
Кўрмасанг, эшитганинг ёлғон бўлар!

Ўтинчим, ерга қайтиб тушманг ҳаргиз,
Бу ерда яшайдилар ёлғончилар!

Нуриана Арсланова
Догистон

ОНТ

Онт ичаман Аллоҳ!
Уч кунлик дунёда
Минг бало кўпса-да
Сенга шукр этарман,
Валлоҳ!

Онт ичаман Аллоҳ!
Ўлимни унутиб
Аршингга етмасман,
Ўзингдан ўзгага
Ҳеч шукр этмасман –
Онт ичаман Аллоҳ!

МУДДАО

Гул яшасин
Баҳор билан
Чечакланиб кўп ердан...

Кун яшасин
Шуълаларин
Сева-сепа кўклардан...

Ой яшасин
Гўзаллиги
Дунёларга тутатиб...
Мен яшайин юрагимни
Миллатимга улашиб...

СУЙМАСЛИГИН БИЛАМАН....

Суйган эдим нур юзингни, азизим,
Ортиқ кўриб сени, хатто, жонимдан.
Икки юрак бирлашса деб ўйлардим
Мудом бўлсанг эди дея ёнимда.
Ўзга билан сирлашасан бу кеча
Дил дардимни шартта тугиб тугунга.
Отгинангни етаклабон ёнингда
Мен кирмадим келин бўлиб уйингга.
Гоҳо тунлар тушларингга кирарман,
Аллоҳимдан сенга бахтлар тиларман.
Бошқа биров боққан билан отингни,
Сени мендек суймаслигин биламан.

МЕН СУЯМАН

Мен суяман сени - бахтиёргинам,
Энди менсиз яшасангда суяман.
Англамаган Зухранинг зар юрагин,
Сен Тохирга ўхшасангда суяман.

Мен суяман биз юрган сўқмоқларда
Турфа-турфа қизил гул, чечак унсин.
Туғилмагач, менга шундай бир имкон,
Кимдир сени яна бахтиёр этсин.

Истагим шу бахт, иқбол чироқлари
Шуълаланиб қучоғингдан таралсин.
Бтр кун ажал бўйлаганда кўзингдан
Мени эслаб кўзингдан ёшлар оқсин.

ОНАМНИНГ ТИЛАКЛАРИ

Дуоларин ўқиб, бошларин эгиб
Азиз онам жойнамозда ўлтириб,
Чин юракдан тилайдилар Аллоҳдан
Кўзларини ёшларига тўлдириб.

Тилакларин эшитмайман, билмайман,
Онам тилар дунёларга омонлик.
Оналарнинг биринчи тилаги - шу!
Нега таъсир этмас, қайдан ёмонлик?

Ҳеч нимани эшитмайди биламан,
Кўзларида жилоланар ёғдулар.
Оналардан сўраб бахт улашилса,
Ер юзинда бўлмас эди қайғулар.

Она билар, бахтли бўлар болалар,
Ота- она ҳалоллигини олса.
Ота-она шод юзларин кўрганда,
Улар учун олқиш тилайди барча.

Имонидан чиқмасин деб тилар ул,
Мусулмоннинг норасида боласи.
Йиллар бўйи яшаб-яшнаб қолсин деб
Ўғил деган унинг суянчиги - қалъаси.

Онамдан сўнг жойнамозда ўлтириб,
Кўзларимни кўз ёшлардан тўлдириб,
Менинг ёлғиз тилагим бор Аллоҳдан –
Қабул эт деб тилакларин онамнинг.

*Халиса Текбаш
Туркия*

Япроқлар қуриди, соврилдим бугун,
Хазон гулларида қоврилдим бугун.
Дармоним қолмадим ёрилдим бугун,
Тийрамоҳ хазони кўз ёшим бўлди.

Фасллар ўзгарди сенсиз қолмишман,
Ишқнинг савдосидан чарчаб, толмишман.
Бу кун пинҳон ошиқ номин олмишман,
Тийрамоҳ хазони кўз ёшим бўлди.

Унут бўлмас излар топдим фироқдан,
Қовушмоқлик истаб сен - ла йироқдан.
Севинч, ҳасратларим тошди юракдан
Тийрамоҳ хазони кўз ёшим бўлди.

*Дэркен Танабаев
Қозоғистон*

ТҮРТЛИКЛАР

Ёзи бор, қиши бор умрнинг,
Кўклами, кузи бор кўнгилнинг.
Мен бахтдан шод, хуррам юардим,
Энди-чи қайғуга кўмилдим!

Муҳаббат менинг худойим,
Қулчилик қилиб қулайин.
Ёқтириб турсанг бошқани,
Қалай мен ушлаб турайн?

Сени суйгум кундузи ҳам тунда ҳам.
Сени суйгум ёзу баҳор кузда ҳам.
Суйгум сени туйғуларим толгунча,
Суйгум сени юрагим тўхтаб қолгунча.

Ер бўлиб қучоғингни оч,
Нур бўлиб сенга инайин.
Гул бўлиб ифорингни соч,
Шундан маст бўлиб ўлайин!

ШЕЪР БАХТИ ВА ШОИРЛИК ШАРАФИ

Олам ранг - баранг бўлгани сингари, Оллоҳ истеъдод билан сийлаган шоирлар ҳам бир - бирига ўхшамайди. Бири дунёвий муҳаббатни маромига етказиб куйласа, иккинчиси илоҳий ишқ ошуфтасидир. Баъзиларида сатирик йўналиш устун бўлса, баъзиларида фалсафий шеърларга мойиллик кучли. Баъзи шоирлар ижодида ижтимоий руҳдаги шеърлар устувор. Аммо рост сўзлаш ва бадиийлик ҳамиша шеъриятнинг бош мезони бўлиб келган ва шундай бўлиб қолади.

Устоз Одил Икром тўғри қайд қилганидек: "Ақл ва юрак баҳсида фикр ва туйғулар мувозанатининг бузилмаслиги - шоирдан, фақат, тутқаноқ ҳолатини эмас, шеърга санъаткорона, сўзга заргарона, ҳушёр муносабатни талаб қилади".

Қуръони каримнинг "Шуаро" сурасида "Инсонларни имонга, яхшиликка чорлаб шеърлар ёзадиган шоирлар тўғри йўлдадир" деган эслатма бежизга келмаган.

Шоир ўз йўлини ҳамиша қидиради, ўзининг энг яхши шеърини ёзиш учун изланади. Аммо бу изланиш унинг руҳиятида кечгани яхши, яъни, у ҳамиша руҳий камолот сари интилиб яшаса, аввало ўзи учун, сўнгра адабиётимиз учун фойдалироқдир. Классик шоирларимиз мавлоно Жалолоддин Румий, Абдурахмон Жомий ва Алишер Навоийнинг умр йўли ва ижоди барчамиз учун ўрнақдир. Замонавий мумтоз шоирларимиздан Саййид Неъматуллоҳ Иброҳимни классик шоирларимизнинг муносиб издоши сифатида эътироф қиламан. Устознинг бармоқда ёзган шеърлари, аруз

вазнида ёзган байту газаллари бугунги ўзбек шеърияти хазинасининг дуру гавҳаридир. Ишончим комил, юз йилдан сўнг ҳам устознинг ижоди ўрганилади, ўқилади.

Аллоҳ шоирларни истеъдод билан сийлаб,, эл номидан сўз айта олиш бахтини насиб этган экан, иложи борича, миллат ва халқ ҳақида ёзганида рост сўзни ёзишсин, ёлғонни ёзмасин. Агар рост сўзни ёзишга жасорати, шижоати етмаса, "ўлимнинг юзига тик қараш журъати" (Блок ибораси) бўлмаса, бу мавзуларни четлаб ўтиб, ўз кўнглига сайр қилиб, кўнгили гаройиботларидан сўйласин. Зеро, кўнгили Тангри назаргоҳидир.

Адесандр Блокнинг ушбу сўзлари фикримизни янада ойлинлаштиради: "Одамлар ўзларига бутунлай ёт бўлган ҳаёт билан яшай бошладилар. Олдинлари одамлар ҳаёт озод, гўзал, диний ва ижодий бўлмоғи лозим, табиат, санъат ва адабиёт бирламчи бўлиши керак деб ўйлар эдилар. Борган сари уларнинг иштиёғи сўниб, табиат уларга бегона бўлиб қолди. Улар ўз вақтларини давлат ишларига сарф қилдилар ва санъатни тушунмай қолдилар. Улар толиқиш йўлидан бориб, аста - секин аввал яратганини, сўнгра оламини, кейинчалик эса ўзларини йўқотдилар. Шахсий ҳаётларини доирага олдилар ва бу улар учун нормал ҳаёт бўлиб қолди". Инсоннинг асосий вазифаси Ҳақни таниш, имонни топиш, ўзлигини англаш бўлиб, бу машаққатли йўлда ёлғиз тасаллиси умид ва дуодир.

Ўзбек шеъриятида миллат тақдирини, халқ аҳволини ўйлаган шоирлар бармоқ билан санарли бўлса ҳам борлиги кишини қувонтиради. Ана шундай бахтга том маънода муносиб ва муваффақ бўлган шоирлар сифатида марҳум ўзбек шоирлари Шавкат Раҳмон ва Асқар Маҳкамни айтган бўлар эдим.

Банда ҳали изланишда бўлсам ҳам кимгадир фойдаси тегиб қолар деган ниятда, шеър бахти ва

Ҳасанбой Ғойиб _____

шоирлик шарафи хусусида англаб етган ожизона фикрларимни баён этдим.

Ёзганларим аввало ўз нафсимга қаратилган.

Ўз эркини қўлга киритган, тинчлик, осойишталик барқарор бўлган гўзал Ватанимиз Тожикистон ва ота - Юртимиз Ўзбекистоннинг келажаги ойдин, қондош ва жондош элимизнинг яхши кунлари ҳали олдинда деган умид билан яшайман.

*Зеро, умидсизлик шайтонга хосдир,
Умид дилга қувват бериши ростдир.*

*Ҳасанбой Ғойиб.
1 май 2022 йил*

МУНДАРИЖА

БИР ИНСОННИНГ ФАРЗАНДИМИЗ

Шоҳ Исмоил Сомоний макбараси қошида	4
Амир Алишер Навоий	5
Бир инсоннинг фарзандимиз	6
Пайвандлик	6
Бирлашган эллар	7
Икки тилли бир миллат	8
Бири - қуёш, бири – ҳилол	9
Тинчлик куйчиси	10
Устоз Ёлмас Жамолга	12
Эл ёдида яхши номинг қолса бас	13
Ишонч ва меҳрдан устувор дунё	14

ВАҲДАТ КУЙИ ТАРАЛГАН ЮРТ

Тожикистон	16
Шу азиз юрт	17
Ватан ифтихори	18
Ватан	19
Тоҷик тили ҳақида	20
Рози дил	21
Ватан аجدодлардан мерос бир қалъа	23
Яхши ният - ярим давлат	23
Шу ватанда ўлмоқ бахтин бер!	24

УМР ФАЛСАФАСИ

Яхшилик	26
Ўйлар	27
Бир куни	28
Тинчланаман шеърга кўчириб	28
Шоирларга	29

Мен кетаман бир кун мардона	29
Ороста юр, озода кийин	30
Севгим	31
Эртанги кун	32
Фалсафа	33
Иқроқ	34
Тин билмай ўтар умр	35
Яшайпман гоҳ ғамгин, гоҳ шод	36
Ўтиб кетар бир кун умр-туш	37
Нурдан яралгандир асли одамзод	38
Оймома	39
Ёшинг ўтган сайин юрмайсан мағрур	40
Энг улуғ неъмат	41
Дунё	42
Гўзаллик тимсоли	43
Аёлни ранжитманг	44
Тилак	45
Гуллар табассуми	46
Ҳовли	47
Она адирларга	48
Бас, етар	48
Маърифат аҳлининг бедор қалбида	49
Бир донога бердилар савол	49
Қаноат гўшаси	50
Савоб	50
Ҳар тонг	51
Ҳақиқат	52
Дунё ишларига бўлма сен ҳайрон	53
Титраб турар бу жонимиз	54
Айлагил	54
Тоғларга	55
Яхшилик ҳақида	56

Яхшиликнинг кўчаси	56
Рост сўзни	57
Юрагим тошга.....	58
Дунё бу кўхна карвон.....	59
Умр бебаҳо неъматнинг	60
Елиб борар	61
“Тоифалар” туркумидан.....	62
Омад сизга боқсин ҳар лаҳза кулиб	62

ТАСВИР

Баҳор чоғи	64
Кечиккан баҳор.....	64
Боғбон қирларида	65
Куз манзаралари	66
Кузда.....	67
Толбулок.....	68
Кумуш балдок	69
Ҳазин боғим	70
Қора денгиз бўйида.....	71
Куз.....	71
Қиш манзаралари.....	72

ДЎСТНОМА

Ҳақ йўлидан кетмайлик тойиб	74
Дўстимга хат	75
Бир дўстимга	76
Интернет, мен ва дўстларим.....	77
Қушчага	85
Саркорқишлоқ афсонаси.....	86
Турғун Али Асрорга	87
Қадрдонлик	88
Хонанда Валижон Мусаевга	88

ЎЗЛИККА ҚАЙТИШ

Она элимга	90
Орзулари оппоқ элим.....	92
Жон тилим, жонли тилим.....	93
Бу юртда	94
Шоир	95
Озод бўлиб яшаш учун қалбимизда	97
Шоирлик	97
Халқ	98
Рауф парфи хотирасига	99
Шавкат Раҳмон хотирасига	100
Аскар Маҳкам хотирасига	100
Халқ шоирларига	101
Дорнинг оғочи	102
Тарих сабоғи	103
Эртанги болалар	104
Яхшидан боғ қолар	105
Улус ахволи	106
Аҳд	107
Ўзликка қайтиш	108
Ўзимизга яраша.....	109
Азалдан хурлик деб курашиб ўтган	110
Иброҳимбекнинг ватанга қайтиши.....	111
Айтар сўзим.....	112

УЛ АЖИБ ДАВРОНЛАР, УЛ АЖИБ ДАМЛАР

Илтижо	114
“Чўли ироқ”ни тинглаб	115
Орзу	116
Ох, қадрдон она масканим	117
Ул ажиб давронлар	118
Мирзобек бобомнинг армони	119

Давронбек бобомнинг армони	120
Қамчибек бобомнинг армони	121
Наманган соғинчи.....	122
Изтироб	123
Онажоним.....	124
Боғбонқишлоқ хувиллаб	125
Онам хотирасига	126
Онамни соғиниб	127
Онам тирик бўлганида.....	128
Марсия.....	129
Бошимга савдолар	129
Онамни эслаб	130
Онамнинг айтганлари.....	130
Она	131
Айланайин	132
Кўнглим гули.....	133
Ўғлимга насиҳат.....	134

ИШҚИМ КЎЧАР ЮЛДУЗЛАРГА

Келмадинг	136
Тумор.....	137
Соғинч	138
Кезар эди	139
Ўртанмагин, куймагин кўнгил	140
Қисмат	141
Маҳзун юрак нидолари	142
Ишонч.....	143
Баланд учар ҳумо кушим, етолмасман	144
Умидимнинг ғунчалари	145
Боғбонқишлоқ ҳақида шеър.....	146
Кел энди, мухаббат қуёши кулсин.....	147
Дашти қипчоқ сулувига	148

Ёдингдами?.....	149
Севар эдик	150
Сен келмадинг	151
Сенинг ўшал маъсум қиёфанг	152
Сен бор эдинг, мен бахтли эдим.....	153
Куйган дилим	154
Биз топинган ишқи азал	155
Ишқим кўчар юлдузларга	156
Насиба	157
Иккимизга	158
Сендан кетарканман – дил оғрир.....	159
Муҳаббат кетмади	160
Эсимдадир оқшом чоғи	161
Бу кун кимга айтдинг?	162
Кўринмасму.....	163
Санам.....	164
Ошиқона	165
Садоқат.....	166
Сен рақсга тушардинг.....	167
Бошим узра.....	168

ТОЖИК ШЕЪРИЯТИДАН ТАРЖИМАЛАР

М. Турсунзода	169
Л. Шерали	170
Гулназар	172
Гулрухсор	173
Н. Қосим.....	175
Р. Назрий.....	177
А. Мирхожа	179
Ҳ. Раҳмоний	180
А. Абдулло	181
Волий	182

Н. Суннатниё.....	183
М. Ажамий	185
А. Ҳисорий	186
Э. Мирзоев	187
М. Маюсий	188

РУС ШЕЪРИЯТИДАН ТАРЖИМАЛАР

И.А. Бунин	190
В.М. Сидоров	193
А.Н. Майков.....	197
П.В. Шумахер.....	198
Д.Д. Минаев	199
Д.С.Мережковский	200
С.С. Антипов	201

ТУРК ХАЛҚЛАРИ ШЕЪРИЯТИДАН ТАРЖИМАЛАР

А.Ҳ. Танпинар.....	210
Д. Бойтурсун ўғли	211
К. Бакиров	212
Н. Арсланова.....	213
Халиса Текбаш.....	216
Дэркен Танабаев	217

Шеър бахти ва шоирлик шарафи.....	218
-----------------------------------	-----

Ҳасанбой Ғойиб

**ИШҚИМ КҮЧАР
ЮЛДУЗЛАРГА**

Шеърлар ва таржималар

Мухаррирлар: *Одил Иқром, Ҳофиз Мирзо*
Мусахҳих: *Юсуфҷон Бердиев*
Рассом: *Шавкат Музаффар*
Безовчи: *Алишер Алимардонов*
Саҳифаловчи: *Фарҳод Раҳимов*

Босишга рухсат этилди 05.01.2023.
Бичими 60x84¹/₁₆. Офсет қоғози.
Times New Roman Tj гарнитураси. Офсет босма.
Нашр табоғи 14,25. Адади 200 нусха.

ҚДММ “Шоҳин-С”.
734018, Душанбе шаҳри, С. Шерозий проспекти, 16.